The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XVIII	Madras: April, 1917	No. 5
புத்தகம் 18	சென்னை: ஏப்ரல்மீ, 1917வு	இலக்கம் 5

அட்மிரல் ஸர் ஜான் ஜெலிகோ.

OFFICE OF THE REGISTRAR 19 APR 1917

I

யுத்தம் ஆரம்பமானதும ஸர் ஜான் ஜெலிகோ கப்பல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தலைமுறை தலைமுறையாக இவர்குடும்பத்தார் கப்பற்காரர்கள். விரபராக்கிரமமுள்ள நேல்ஸன் என்பவர் ப்ரமாதயுத்தம் செய்தபொழுது இவரது பாட்டனார் அட்மிரல் பேட்டன் கப்பற் தலைவராகயிருந்தார். நெல்ஸன் ட்ரபல்கர்யுத்தத்தில் பூர்ணஜயமடைந்தது யாவருக்கும்தெரியும். ஜெலிகோவின் தகப்பனார் வியாபாரக் கப்பலுக்குத் தலைவராகயிருந்து யாவராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டுவந்தார். இவ்வித சிறப்பு வாய்ந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் ஸர் ஜான் ஜெலிகோ.

இவர் சிறுவயது முதற்கொண்டு தைரியமுள்ளவராயும் அஞ்சா நெஞ்சுடையவராயுமிருந்தார். ஒருநாள் இவர் தமது தாதியை மிகவும் விசனப்படும்படியும் கோபமுண்டாகும்படியும்செய்தார். இங்கிலாந்தில் லண்டன் முதலிய பட்டணங்களில் எப்பொழுதும் ஜனங்கள் தெருக்களில் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். வண்டிகள் போய்க்கொண்டிருக்கும். சுறுசுறுப்பாயுள்ள ஒருதெருவில் தாதியைவிட்டுவிட்டு இவர் தெருவைக்கடந்து அங்குமிங்கும் போய்க்கொண்டிருந்தார். தாதி விணுக்கூச்சலிட்டு இவரைக் கூப்பிட்டாள். கோபக்குறியைக் காண்பித்தாள். எதற்கும் ஜெலிகோ மசியவில்லை. பார்த்தாள் தாதி; ஒரு "போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன் வரும்பக்ஷத்தில் அவனிடத்தில் உன்னைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன்" என்று கடுகடுப்பாய்ச்சொன்னாள். ஜெலிகோ இதற்கும் சிறிதும் பயந்தவனாகத்தென்படவில்லை. புன்சிரிப்புள்ள முகத்துடன் ஜெலிகோ நேராக நடந்துசென்றாராம். அவ்விதம் சென்றுகொண்டிருக்கை

யில் இவருக்கெதிரில் ஒரு போலீஸ்காரன் வருவதைக்கண்டு அவனிடத்திற் குப்போய் "உம்முடைய சட்டையில் எத்தனை அழகானபொத்தான்களிருக்கின்றன" வென்று ஆச்சரியத்துடன் சொன்னார். இவ்விதம் சிறுகுழந்தை சொன்னதைக் கேட்ட போலீஸ்காரன் இவரை அதட்டவில்லை.

இவர் பின்பு தாதியுடன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தாராம். அக்கால முதல் ஜெலிகோ மிக்க தைரியவானா யிருப்பானென்று யாவரும் நினைத்து வந்தார்கள்.

இவருக்கு வயதாக ஆக கப்பல்தொழில்செய்ய இச்சையதிகம் உண்டானது. தலைமுறை தலைமுறையாக இவருடைய பந்துக்கள் கப்பல் தொழில்செய்து வந்தமையால் இரத்தசம்பந்தமுள்ள ஜெலிக்கோவுக்கும் இதில் விருப்பமுண்டானது ஆச்சரியமல்ல, இது சகஜமே. கப்பல் செப்பனிடும் துறையாகிய செளத்தாம்படனில் கப்பல்கள் வருவதையும் போவதையும் பார்த்து சந்தோஷப்படுவார். மேலும் தமது தகப்பனார் தூரதேசங்களுக்கு கப்பல் பிரயாணம் செய்ததைக் குறித்து சொல்லும் கதைகளைக் கேட்டு ஆநந்திப்பார். இவர்படிக்க ஆரம்பித்தபின் தமது முன்னோர்கள் யுத்தத்தில் சேர்ந்துவந்ததைப் பற்றி நினைத்து அவர்களைப் பெருமை பாராட்டினார். தாமும் அவ்விதமிருக்க விரும்பினார். இவ்விதம் இவர் விரும்பியபொழுது இவர் சிறுபிராய முள்ளவராயிருந்தார். இவர் தகப்பனாரும் தனது குமாரன் விரும்பிய வண்ணம் செய்ய சம்மதித்தார். ஆயினும் "அப்பாமகனே! நீ உயர்ந்த பதவிக்கு வரவேண்டுமானால் கஷ்டப்பட்டு படித்து பரிக்ஷைகளில் தேறிவேண்டும். அப்பொழுது உனது முன்னோர்களைப் போல் நற்பேர் அடையலாம்" என்றார்.

ராட்டிங் பீனிலுள்ள பாடசாலைக்கு இவர் தகப்பனார் இவரை அனுப்பினார். ஜெலிக்கோ பிரயாசைப்பட்டு நன்றாகப் படித்துவந்தார். இவர் புத்தியையும், சுறு சுறுப்பையும், படிப்பதில் ஊக்கத்தையும், உபாத்தியாயர்கள் கண்டு களித்தார்கள். இவருக்கு பதின்மூன்றாவது வயது வந்ததோ இல்லையோ வித்தாப்பியாசவாலிபனாக ராயல்நேவியில் சேர்ந்து பயின்றுவந்தார். இவ்விதம் பயின்று வருகையில் இவரது புத்திசாதுரியத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். இவரும் நன்றாகப்படித்து பரீக்ஷையில் 100க்கு 100 மார்க்கு பெற்று இவரது உபாத்தியாயர்கள் களிக்க முதல் வெகுமதியையும் அடைந்தார். கப்பலில் வாலிப உத்தியோகஸ்தனாக ஐந்து வருஷம் பயின்றுவந்தார். இதற்கு வேண்டிய பாடங்களை நன்றாகப்படித்து மிக்கெட்டிக்காரன் என்ற பேரைப் பெற்றார். இவருக்கு இருபத்தொன்று வயது ஆவதற்கு முந்தியே

இவர் லப்டினண்டாக நியமிக்கப்பட்டார். முதல் வகுப்பில் பரிக்ஷைகளில் தேறியதால் இவருக்கு மூன்று சர்டிபிகேட்டுகள் கிடைத்தன. இவைகளைக்கொண்டு திருப்தியுடன் ஜேலிகோ சும்மாயிருக்கவில்லை. இன்னும் பற்பல யுக்தியான வானவிஷயங்களை யறியவும் இன்னும் உயர்ந்த பதவிக்குப் போகவும் முயன்று வந்தாரே யொழிய வீணாக காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு இருப்பதைக்கண்டு திருப்தியடையவில்லை.

ஈஜிப்டில் யுத்தமுண்டானபொழுது இவர் அந்தயுத்தத்தைச் செவ்வனே பார்த்துவந்தார். சில பட்டணங்களையும் சூயஸ் கால்வாயையும் பாதுகாத்து வந்தார். பின்பு இவர் இன்னும் சில பரீக்ஷைகளில் தேறி சிறந்த வெகுமதிகளைப் பெற்றார்.

மதவிசாரம்

ஹிந்துமதம்

"மதம்" என்னும் சொல் "மதி" யென்னும் வினைப்பகுதியினடியாகப் பிறந்ததாம். அதற்கு நினை அல்லது மனதில் எண்ணு என்பது பொருளாகும். "ஹிந்து மதம்" என்பது ஹிந்துக்களின் மதம் அல்லது கோட்பாடென்று பொருள்படும்.

சாதாரணமாய் உலகத்திலுள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் சிற்சில பொதுவான இலக்ஷணங்களுள. எல்லாமதங்களும் உலகத் தோற்றத்தையும், அங்ஙனந் தோற்றும் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு சக்தி அல்லது ஈச்வரனையும், அச்சக்தி அல்லது ஈச்வரனுடைய இலக்ஷணத்தையும், அது எங்குளதென்பதையும், இன்னும் இவைபோன்ற வேறு சில விஷயங்களையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாம். ஆதலால் ஹிந்துமதமும் உலகத்தின் சுவபாவத்தையும், அதன் சிருஷ்டியையும், சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய சக்தி அல்லது ஈச்வரனுடைய லக்ஷணத்தையும், இவ்வுலகத்தில் மனிதன் நித்தியாநந்தத்தை யடையும் மார்க்கங்களையும் பற்றிக் கூறுவதாகும்.

உலகத் தோற்றத்தில் அதைக் காணும் ஒவ்வொருவனுக்கும் நிச்சய புத்தி யுண்டென்பதில் சந்தேகமின்று.

"மண்டபமாதி கண்டோர் மயனுளனென்னல்போலும்
குல்டலமுதல் கண்டோர்பொற் கொல்லனுண் டென்னல்போலும்
ஒண்டுகில் கண்டோர் செய்தோன் ஒருவனுண் டென்னல்போலும்
அண்டமற் றகண்டம்செய்தோன் உளனென வறிவாய் நெஞ்சே."

என்பதிற்கிணங்க மண்டபம், விடு முதலியவைகளைக்கண்டு அவற்றை யுண்டாக்கிய மயன் ஒருவனிருக்கவேண்டுமென்றும் குண்டலம் முதலிய பொற்பணிகளைக்கண்டு அவற்றையுண்டாக்கிய தட்டான் ஒருவனிருக்கவேண்டுமென்றும், ஒரு வஸ்திரத்தைக்கண்டு அதை நெய்தவன் ஒருவனிருக்கவேண்டுமென்றும் அநுமிப்பதுபோல இவ்வுலகத்தில் சகல ஜீவகோடிகளையும், மற்றுமுள்ள தாவரஜங்கமங்களையும், ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள் மற்றுமுள்ள கிரகங்கள் முதலிய யாவையும் சிருஷ்டித்த ஒரு மகாபுருஷன் இருக்கவேண்டுமென்று ஊகிப்பது அவசியம். இதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். உலகத்திலுள்ள சகல சராசரங்களும் நித்தியமான பஞ்சபூதங்கள் (அதாவது மண், ஜலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் முதலியவை.) ஒன்றோடொன்று கலத்தலினால் உண்டாவது இயற்கையேயென வொப்பும் நாஸ்திகர்கள்கூட "இயற்கை" யென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இவ்வியற்கையையே ஆஸ்திகர்கள் கடவுள் அல்லது ஈச்வரன் என்கிறார்கள். ஆதலால் உலகத்திலுள்ள சகல மதங்களும் உலகத் தோற்றத்திற்குக் கர்த்தாவாக ஒரு சக்தியையோ அல்லது இயற்கையையோ, அல்லது கடவுளையோ ஒப்பியிருக்கின்றனரென்பது யேற்பட்டது. இனி "அவ்விச்வரனுடைய இலக்ஷணமென்ன" என்பதைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

(தொடரும்.)

இடத்தையும் எண்ணையும் போதிக்கும் முறை.

(113-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

நிற்க, சாதாரணமாய்க் கணித சாஸ்திரத்தில் துலாமானம், அஃதாவது நிறுத்தலளவை உபயோகப்பட்டுவருகின்றது. ஆனாலோ கணித சாஸ்திரம் சங்கியை பரிமாணங்களை மாத்திரம் குறிக்குமென்று முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. துலாமானமோ சங்கியையுமல்ல. பரிமாணமுமல்ல. ஆதலால் "சங்கியை பரிமாணங்களைப்பற்றிக் கூறுவது கணிதசாஸ்திரமா" மென்னும் லக்ஷணம் (Definition) பொருந்தாதென்று சிலர் சந்தேகிக்கலாம். இங்ஙனஞ் சந்தேகிப்பவர்களுக்குப் பரிமாணத்திற்கும் துலாமானம் அல்லது எடைக்கும் இன்னவித சம்பந்தம் உள்ளதென்று தெரிந்திருப்பின் சந்தேகிக்க இடந்தராது. ஆதலால் பரிமாணத்திற்கும் எடைக்குமுள்ள சம்பந்தத்தை யிங்குச் சற்று விளக்குவோம்.

சாதாரணமாய்ப் பரிமாணத்தையுடைய பொருள்களுக்கெல்லாம் எடையுண்டு. இது நியமமாம். நம்மால் பார்க்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் எடையை யுடையனவாயிருப்பதால் ஏன் பரிமாணத்தை யுடைய பொருள்களுக்கு எடையிருப்பது அவசியம்? எடை யென்பது பூமிக்கும் வஸ்துக்களுக்கும் இயல்பாயுள்ள ஆகர்ஷண சக்தியைத் தடுத்தலினால் உணரப்பட்ட ஒருவித வுணர்ச்சியேயாம். ஒவ்வொரு பொருளும் பலவாயிரக்கணக்கான பரமாணுக்களின் கூட்டத்தாலாயதென்று நம்மில் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்திருக்கின்றோம். இவ்வணுக்கள், அப்பொருளானது சூனியஸ்தலத்தில் (Vacuum) எவ்வளவு இடத்தை ஆக்கிரமித்து இருக்கின்றதோ அவ்விடத்திற்குத் தக்கபடியும் பொருளுக்குத் தக்கபடியும் மற்றுமிதர விஷயங்களுக்குத் தக்கபடியும் அடர்த்தியாகவோ, விசாலமாகவோ சேர்ந்திருக்கும். 1 அங்குல நீளம், 1 அங்குல அகலம், 1 அங்குல உயரமுள்ள ஒரு ஈயக்கட்டியைக் காய்ச்சினால் அக்கட்டியில் சேர்ந்திருக்கும் அணுக்கள் தம்மில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றைவிட்டு உஷ்ணத்தினால் விலகுவதினால் அக்கட்டி முன்னிருந்த பரிமாணத்தைக்காட்டிலும் அதிக பரிமாணமுடையதாகின்றது. ஆனால் எடையோ மாறுபடுவதில்லை. இது போலவே ஒரு ஆழாக்கு உருக்கின நெய் தோயுமானால் அது முன்னிருந்த பரிமாணத்தைக்காட்டிலும் குறைந்த பரிமாணமுடையதாகின்றது. எடை ஒன்றேயாம். ஆதலால் அணுக்களின் கூட்டத்தின் நெருக்க விசாலங்களுக்கேற்பப் பரிமாணம் பேதப்படுகின்றது. தெளிவாகக் கூறுமிடத்து பரிமாணத்திற்குக் காரணம் அணுக்களின் கூட்டமேயாமெனச் சித்தித்தது. எடைக்கும் அணுக்களின் கூட்டமே காரணமாமென்று முன் கூறப்பட்டது. ஆதலால் இவ்விரண்டிற்கும் (பரிமாணம், எடை) அணுக்களின் மூலமாய் பரஸ்பரம் சம்பந்தம் உண்டு ஆதலால் பரிமாணத்தில் எடையையும் சேர்த்துக்கொள்வது உசிதம்.

(தொடரும்.)

சாரதாம்பாள்.

(ஓர் சிறு துப்பு அறியும் நாவல்.)

1-வது அத்தியாயம்.

வசந்தபுரம் என்னும் பட்டணத்தில், ஓர்நாள் சாயரக்ஷை நான்குமணி சுமாருக்கு ஒரு மாடி வீட்டில் 22 வயதுள்ள ஓர் மாது ஹார்மோனியம் என்னும் வாத்தியத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆனந்தமாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அவ்வானந்தக்குரலை, போவோர், வரு

வோர் யாவரும் வழியில் நின்று கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்கள். திடீரென யாவரும் திகிலடையும்படியாக, ஐயோ! என்னைக் கொல்லு கிருனே! கொல்லுகிருனே!! எனச் சத்தம் பிறந்தது. உடனே அங்கு நின்றிருந்த யாவரும் துரிதமாகக் கதவை உடைத்து மாளிகைக்குள் நுழைந்து, அங்குமிங்கும் சுற்றி அலைந்து, மாடிக்குச்செல்லும் படிக் கட்டுகளின்மேலேறி, விரைவாக அம்மாது ஹார்மோனியம் வாசித்த யிடத்தை அணுகி நோக்கினர்கள்.

அந்தோ! என்ன ஆச்சர்யம்! வாசித்துக்கொண்டிருந்த மாதைக் காணும், எங்கேயோ, மாயமாக மறைந்துவிட்டாள். மாயமாக மறை ந்த மாது, ஏன் இவ்வார்மோனிய வாத்தியத்தை எடுத்துப்போக வில்லை. ஒருக்கால் அன்னவளைக் கொல்லவந்தவனே, இப்பெட்டியைப் போட்டுவிட்டு, அம்மாதைப்பிடித்துப் போய்விட்டான் போலிருக்கி றது என்றுர் சிலர். ஆமாம், அப்படித் தானிருக்கும் என்றுர் சிலர். ஐயோ! புத்தியில்லாது வீண் வார்த்தையாடும் மனிதர்களே! நாம் வரும் வழியில்தானே அன்னவர்கள் வெளிவரவேணும். ஆதலால் இது ஓர் பெரிய ஆச்சர்யமான கனவாகவல்லவாயிருக்கிறது என்றுர் ஒருவர். அந்தோ! பாவம், இவ்விட்டு "ரத்தினம்" என்பவளை நான் நன்கு அறிவேன். அவள் உயர்குலத்தில் பிறந்த மாது என்றே சொல்லலாம். மிகவும் நன்னடக்கையும், குணமும், புத்தியும் படைத் தவள். அவளுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் சொத்துமிருக்கிறது. பாவம், இவ்வூருக்கு வந்து பதினைந்து தினங்களேயாயின. அதற்குள் இவ் வித திங்கு நேரிடவேண்டுமா, பாவம், பாவம், என்றுர் ஒருவர். ஓ! ஓ! அந்தம்மாளா, ஐயோ பாவம், அவள் மிகவும் நல்லவளாயிற்றே, அன்று என் பெண்ணுக்கு விவாகம் என்றுசொன்னவுடனே ரூபாய் 100 கொடுத்தாளே, அந்தோ! கருணுகரா! அம்மாதை நீயே காப் பாற்றவேண்டுமென்றுர் ஒருவர்.

இவர்களிவ்விதமாக ஒருவர்க்கொருவர் தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயங்களையெடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, மாளிகைக் குள் போலீஸ் படைகள் நுழைந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதும், அங்கிருந்தோர் யாவரும் பேசாது மௌனமாக ஒருவர்மேலொருவர் விழுந்துகொண்டு, அவர்கள் என்னதான் செய்கிறுர்களென்று பார்ப் போமென பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள். அவ்விடம் நின்றவர் களில்சங்கதி பூராவும் அறிந்துகொண்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் விராசாமிநாயுடு என்பவர், அம்மாளிகைக்கு அடுத்த விட்டுக்கு உடையவரை கூப்பிடும்படி உத்திரவு செய்தார். உடனே அவ்விட்டி ற்கு உடையவரான தனவந்த பூபதி யென்பவர் துரிதமாக நாயுடு

அவர்கள் முன்பாக வந்து நின்றார். அவரைக் கண்டதும் முகமலர்ச்சியுடன், வீராசாமி நாயுடு:—ஐயா, தனவந்த பூபதியாரே, இவ்விடு யாருடையது? இதில் வசித்துக்கொண்டிருந்த பெண்களைப்பற்றி உமக்குத்தெரியவருமோ என்றார்.

தனவந்தபூபதியார்:—ஐயா, இவ்விடு என்னுடையதே, இதில் வசித்துக்கொண்டிருந்த மாதை நானறியேன். இம்மாது சுமார் இரண்டு வாரத்துக்கு முன்னால் என்னிடம் வந்து, ஐயா, இவ்விட்டுக்கு சொந்தக்காரர் நீர்தானா, எனக்கு இவ்விடு வாடகைக்கு வேண்டியிருக்கிறது. கிடைக்குமோ, எனக் கேட்டாள். நான் அன்னவளுக்கு விடு கொடுப்பதாகச் சொல்லி, மாதம் 1-க்கு 15 ரூபாய் விதம் வாடகையும் பேசி, மூன்றுமாத வாடகை ரூபாய் 45-ம் அட்வான்சாகப் பெற்றுக்கொண்டு, விட்டையும் அவள் சுவாதீனம் செய்துவிட்டேன். அம்மாதைப் பார்த்தவுடனே, அவள் மிகவும் நல்லவளென்றும், குணவதியென்றும், தெரிந்துகொண்டேனென்றார்.

வீராசாமினாயுடு:—ஐயா, அம்மாதுக்கு புருஷர் எவருமில்லையா?

தனவந்தபூபதியார்:—அப்பெண்ணைப்பார்த்தால் இன்னும் மணமாகாக் கன்னிகைபோலத்தான் தெரிகிறது.

வீராசாமினாயுடு:—நீர் ஒன்றும் அப்பெண்ணினிடம் இதுவிஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்கவில்லையோ?

தனவந்தபூபதியார்:—நான் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி அம்மாதைக் கேட்கவில்லை. அம்மாதைப் பார்த்தவுடனே ஓர் சீமாட்டிபோல் தெரிந்ததால், இவ்விஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்க என் மனம் தைரியம் கொள்ளவில்லை.

வீராசாமினாயுடு:—சரி, அம்மாதுக்கு வயதென்னயிருக்கும், என்ன நிறமுடையவள்?

தனவந்தபூபதியார்:—ஐயா, சுமார் 20, 22இருக்கும், சிவப்பு நிறம். நல்ல லட்சணமுடையவள், அம்மாதைப் பார்த்தோர் யாவரும் இம்மாது என்ன அழகு, இப்பூலோக ரம்பையோவென எண்ணி அவளைக்கண்டு களிப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

வீராசாமினாயுடு:—ஐயா, இம்மாளிகையிலிருந்து, கொல்லுகிறானே கொல்லுகிறானே என வந்த சத்தத்தை நீர் கேட்டீரோ?

தனவந்தபூபதியார்:—ஐயா, எனக்கு இதுவிபரம் ஒன்றும் தெரியாது. நான் நேற்று மத்தியானம் ஓர் காரியமாக இதனடுத்த நகரமாகிய பார்வதிபுரத்துக்கு சென்றுவிட்டு இப்போதுதான் வந்தேன்.

வந்தவுடன் இச்சங்கதிகளைக் கேட்டு இங்கு வரப் பிரயத்தனப்படும் சமயம் தாங்கள் அழைப்பதாகத் தெரிந்து வந்தேன்.

வீராசாமினாயுடு:—சரி, உமக்கு இனி இவ்விஷயங்களைப்பற்றி வேறொன்றும், தெரியவராதோ? ஓ! ஓ! அவளுடைய தொழிலென்ன தெரியுமோ?

தனவந்தபூபதியார்:—ஐயா, இம்மாளிகையைவிட்டு மாது வெளிச் சென்றதை நான் பார்த்ததேயில்லை. ஒவ்வோர் சமயம் சாயரக்ஷை 5 மணிக்குமேல் வெளி உலாவச் செல்லுவாள்.

வீராசாமினாயுடு:—அம்மாதுக்கு இங்கு வேலையாட்கள் ஒருவருமில்லையோ? எனக் கேட்கும்போதே, ஐயோ! இதென்னகோரம்! எனச் சத்தம் பிறந்தது. அங்கு யாவரும் சென்று பார்க்கும்போது ஒருவன் பயத்தால் அலறிக்கொண்டு நிற்பதைக்கண்ட வீராசாமி நாயுடு, அவனைப் பயப்படாமலிருக்கும்படிக்கு உடம்பைத் தட்டிக்கொடுத்து, ஏன் அப்பா இவ்விதம் கத்தினாய்? என்று கேட்டார்.

ஐயா, நானும் எல்லோருடன் ஒன்றாய் வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் உடம்பு கொஞ்சம் சௌக்கியமில்லாததால் என்னால் நிற்கமுடியாது உட்கார்ந்தேன். அச்சமயம் இங்கு கிடப்பதைப் பார்த்து பயந்து அலறினேனென்றான்.

உடனே அங்கிருந்தோர் யாவரும் கீழே கிடப்பதைப் பார்த்து, ஓ! ஓ! இச்சேலை அம்மாது உடுத்தியிருந்ததுதான். அந்தோ! இரத்தம்பூராவும் நனைந்திருக்கிறதே. இவனாலேயே அம்மாது கொல்லப் பட்டாள், கொல்லப்பட்டாள், சந்தேகமேயில்லை யென்றார்கள். "வீராசாமிநாயுடு பயங்கொண்டு நடுக்கத்துடன் நிற்பவனை உற்றுப் பார்த்து, அடே, நீ பெரியண்ணனல்லவா, கேடி, நீ இங்கு எங்கு வந்தாய், உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லெனக் கேட்டார்.

பெரியண்ணனுக்கோ முகமெல்லாம் வெளுத்து, கண்களினின்றும் நீர்வடிய, ஐயோ! நானொன்றும் அறியேன். தங்களைப் போலவே நானும் இதைப் பார்க்கவே வந்தேன். என்னை மன்னியும் மன்னியும், என அவர் பாதங்களில் விழுந்தான். இச்சம்பவத்தைக் கண்ட வீராசாமி நாயுடுகாருக்கு முன்னைவிட அதிக சந்தேகம் ஜனித்தது. உடனே அவன் கைகளுக்கு விலங்குமாட்டி, ஜெயிலுக்குக்கொண்டுபோகும்படி உத்தரவிட்டு விட்டு,மாளிகை முழுவதும்சுற்றி, சுற்றிப் பார்த்தும் சவம் கிடைக்கவில்லை. மாளிகையைவிட்டு வெளிப் போகவும் வேறு வழியொன்றும் காணாததால் சரி சரி, அப்போக்கிரிப்பெரியண்ணனே இது செய்தவன், சந்தேகமேயில்லை. அவனைப்

பிடித்து நெருக்கினல் உண்மை வெளிப்பட்டுவிடுமெனச் சொல்லிக் கொண்டே, மாளிகையைப் பூட்டிவிட்டு கச்சேரியைநோக்கிச்சென்றூர்.

இவைகளையெல்லாம் இமைகொட்டாது, பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஓர் உருவம், ஐயோ! பழி ஒரு பக்கம், பாவம் ஒரு பக்கமா, இந்தப் போலீஸ் புலிகள் செய்யும் வேலை, அந்தோ! ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவிகள் கிடைத்துவிட்டால் போதும்! எதோ, நானும் இதை முடிவுவரை பார்த்தே தீருகிறேனெனச் சொல்லிக்கொண்டே வழி நடந்தது.

2-வது அத்தியாயம்.

முன் அத்தியாயத்தில் கூறிய சம்பவம் நடந்த மறுநாள், அவ் வூராரில் பலர், ஐயோ! பாவம்! நல்ல மேன்மை குணம் படைத்த உத்தமி ரத்தினத்தைக்கொன்றூனே! பாவி, "பெரியண்ணன்" அந்தோ! அம்மங்கையைக் கொல்லவும் மனம் துணிந்ததே, அடேபாவி, அம்மா திடம் ஏழையென்று உரைத்தால் உனக்குத்தகுந்த மரியாதை செய் திருப்பாளே, எனச்சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் மட்டும் பெரியண்ணன், கொன்றேயிருக்க மாட்டான். பாவம் அவன் ஒன்று மறியாத அப்பாவி, அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்களென்றூன். இதைக் கேட்டதும், அங்கிருந்தோ ரெல்லாருக்கும், மிகவும் கோபமூண்டு, அடே சுந்தரம் நீ இவ்வித மாய்த் தெரியாமல் எவ்வித காரியத்தையும் பேச வேண்டாம். நீ ஏதோ, கையிலாகாத சில திருட்டுக் கேஸ்களைக் கண்டு பிடித்து, ஓர், துப்பு அறிபவனுகி விட்டோமென, மமதைகொண்டு இவ்விதம் பேச ஆரம்பிக்கிறுய். பாவி, பெரியண்ணனுலேயே, அம்மாது இறந் தாள். அவன் மிகவும் போக்கிரி, அதிலும் அவன் வேஷ்டியில் இரத் தக்குறி யிருப்பதே கொன்றதற்கு சாக்ஷி, நீ அதைக் கவனிக்கவில்லை போலிருக்கிறது என்றூர்கள். இதைக்கேட்ட சுந்தரம்:—ஐயன்மீர்! அவன் உடைகளில் இரத்தக்குறி யிருந்ததை நானும் பார்த்தேன். அவன் கொலை செய்யவில்லை யென்று தெரிவிக்கிறேன். பெரியண் ணன் கொன்றதாகச் சொல்லுகிறீரே, அவன் கொன்ற மாதெங்கே, அல்லது கட்க மெங்கே?

ஊரார்:—அடே சுந்தரம், நீ சொல்லியது ஓர் வித ஆச்சர்யமாகத் தானிருக்கிறது. நாமெல்லோரும் தானே தேடிப் பார்த்தோம். நீ சொல்லும அம்மங்கையின் சவத்தையும், கட்கத்தையும் காணுமே. ஒருக்கால் துப்பு கிடைத்துவிடுமென்ற பயத்தால் முதலில் சவத்தை ஒளித்துவிட்டு, திரும்பி வந்த சமயம் பயத்தால் விரிட்டலரியிருக்கக் கூடாதோ?

சுந்தரம்:—ஐயா! நீங்களெல்லோரும் நல்ல யூகசாலிகள், கொன்றவன் நாம் மாளிகைக்குள் போகும்வரை நின்றிருப்பானா? அல்லது கொலை செய்தவனே இவ்விதம் சத்தம் செய்து தன்னைக் காட்டிக் கொள்வானா? இதை யோஜியாமல் பெரியண்ணனே கொன்றவனென்த் தீர்மானமாய்ச்சொல்கிறீர்களே!

ஊரார்:—சுந்தரம் ஏதோ நீ சொல்வதைப் பார்த்தால் அவன் நிரபராதியெனத் தெரிகிறது. ஆகிலும் அவன் துணி முழுவதும் இரத்தமயமாகயிருக்கிறதே, அதற்கு நீ என்ன தகவல் சொல்லுகிறாய்?

சுந்தரம்:—அண்ணமார்களே! ஏன் ஒருக்கால் அவன் உட்காரும்போது அறியாமல் சேலையின் மேல் உட்கார்ந்து, பின் தெரிந்து, பயந்து விரிட்டலரியிருக்கக் கூடாதோ?

ஊரார்:—சுந்தரம் நீ சொல்வதே சரி. நாங்கள் இந்நேரம் வரை உன்னோடுவாதாடினது எங்கள் புத்திக்குறைவு. ஆகிலும் நீ ஏதோ, இதைப்பற்றி முன்னாடியே, உன் மனதில் ஓர் முடிவு செய்து கொண்டிருப்பதாய்த் தெரிகிறது உண்மையாகக் கொன்றவன் உமக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும்; இருந்தாலும் எங்களைச் சிலரை சாக்ஷியாகக் கோரியிருக்கிறார்கள், நாளை நாங்கள் கச்சேரிக்குச் சென்று என்ன கூறும்படி சொல்கிறாய்?

சுந்தரம்:—ஓ! ஓ! அது விபரம் எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. நீங்களன்று என்னென்ன, உங்கள் கண்களில் பார்த்தும், காதுகளால் கேட்டுமிருக்கிறீர்களோ, அதை அப்படியே சொல்லி விடுங்கள்.

ஊரார்:—ஆனால் பெரியண்ணன் மடிய வேண்டியதே.

சுந்தரம்:—மடிந்தாலும் மடிந்தான், உயிர் பெற்றாலும் பெற்றான்.

ஊரார்:—எவ்விதம் உயிர்பெற முடியும்? அவனுக்கு வேறு ஒருவரும்சிபார்சாக வருபவரும் இல்லை. பாவம் முன்னாலேயே கேடி, அவன் வேஷ்டிகளில் இரத்தக்குறியிருக்கிறது. நம் யாவரையும் கண்டவுடன் பயந்து விரிட்டலரினான். இதுகளே அவனுக்கு விரோதமாயிருக்கும் போது அவன் எவ்விதம் தப்ப முடியும்?

சுந்தரம்:—ஐயன்மீர், நாம் இப்போது பேசிக்கொள்வதில் யாது பயன்? கேஸ் நடைபெறும் தினத்தில் முடிவு தெரிகிறது, அதற்குள் நாம் ஏன் இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்பட வேண்டும்?

ஊரார்.—ஆமாம் சுந்தரம். நீ சொல்வது தான் நியாயம், ஏன் காமிதைப்பற்றி வீண் கதை பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாவிபரமும் நீ சொன்னபடி விசாரணை தினத்தில் தெரிந்துவிடும். சரிம

ணியோலன்பதடிக்கிறது. நாங்களினிச் செல்லுகிறோமென ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் இல்லம் நோக்கிச் சென்றார்கள்.

சுந்தரம் மட்டும் தனதில்லத்துக்குச் செல்லாது, ரத்தினம்” கொலையுண்ட மாளிகையை நோக்கி நடந்தான். அவன் மனதில் பல விதமான யோஜனைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் உதித்தது. மாளிகைக்குள் ஏதாவது ரகசிய வழிகளில்லாது இக்காரியம் நடந்தேறியிராது. இது ஏதோ, விபரீத கொலையாகவிருக்கிறது. கொலையுண்ட மாதை வெளிக்கு விட்டால் துப்புக் கிடைத்து விடுமென்றே, கொன்றவன் சவத்தைத் தூக்கிச்சென்று விட்டான் போலத் தெரிகிறது. ஆகிலும் இதை நம்மால் கூடியவரை உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்து, பெரியண்ணனை தப்புவித்தே தீரவேண்டு மெனச்சொல்லிக்கொண்டே நடந்தான்.

சுந்தரம் என்பவர் துப்பு அறிவதில் மிகவும் கெட்டிக்காரர். அவருக்கு வயது 25. இவ்வளவு சிறுவயதில் பல கேசுகளைக் கண்டு பிடித்து, “சிங்கம்” எனப் பெயர் பெற்றவர். வசந்தபுரம் என்னும் பட்டணத்தில் பல துப்பு அறிபவர்களிருந்தும், இவரைப்போல அவ்வளவு புத்தி சூட்சமுடையவர்களல்ல. இவர் தனது தாய்நாடு பெங்களூரிலிருந்து இவ்வூருக்கு வந்து மூன்று மாதங்களே யாயின. அதற்குள் பலசிக்கலான திருட்டுக் கேஸ்களைக் கண்டு பிடித்து நல்ல பெயர் பெற்றுக் கொண்டவர். இவர் மிகவும் பரோபகாரி. திக்கில்லாதவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், தன்னால கூடியவரை உதவி செய்பவர். ஆதலால் இப்பெரியண்ணன் திக்கில்லாதவனென்றும், நிரபராதி யென்றும் தன் மனதுக்குத் தெரிந்து, இக்கேஸில் தலையிட்டு, பெரியண்ணனைத் தப்புவிக்க, துப்புநாடி “ரத்தினம்” கொலையுண்டமாளிகையைநோக்கிச்சென்று கொண்டிருந்தார்.

இவர் பலவிதமாக யோஜனை புரிந்து கொண்டே, தனவந்த பூபதியின்மாளிகைக்கருகில் வந்து நின்றார். ‘ரத்தினம்’ கொலையுண்ட மாளிகையை வெளிப்புறமும், பின்புறமும், சுற்றி, சுற்றிப்பலமுறை பார்த்தார். ஆங்காங்கு அம்மாளிகையின் முக்குகளில் போலீஸ், காவல்காத்துக் கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து, மனதில் ஓர்வித ஆனந்தம் கொண்டார். அன்று அமாவாசையிருட்டாதலால் ஒருவரும் சுந்தரத்தைக் கவனிக்கவில்லை. திறந்திருந்த ஜன்னல் ஒன்றின் கம்பிகளைத்தான் கொண்டு வந்திருந்த சாமான்களால் பெயர்த்தெரிந்து விட்டு உள் நுழைந்தார். உள் நுழைந்த சுந்தரத்தை யாவரும் கவனிக்கவுமில்லை. சுந்தரமும் நெடு நேரமாயும் வெளி வரவேயில்லை.

குடும்ப சம்ரக்ஷணையும் சுகாதாரமும்.

ஜூலை 109-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஜலம் அசுத்தமாகும் விதம் எப்படி என்பதைக் கவனியுங்கள். கிணறு குறுகலாயிருந்தால் அது மணலும் மெதுவான மண் கலந்த யிடமாயிருக்கும். அவைகள் மூலமாக அசுத்தப்பதார்த்தங்கள் சேர்ந்து ஊறும். கிணற்றிற்கு மேலுள்ள சுவர் செங்கல் கட்டடமாக யிருந்தால் அது உடைந்து போகும் போதெல்லாம் மண், சுண்ணும்பு, உடைந்தகல் இவைகள் கிணற்றிற்குள் விழுந்து கிணற்று ஜலத்தை அசுத்தப்படுத்துகிறது. அல்லது கிணறு சாக்கடை, மாட்டுக் கொட்டாய், குதிரை லாயம், கக்கூசு இவைகளுக்குச் சமீபத்திலிருந்தால் ஜலம் அசுத்தமாய்விடும். ஆகையால் மேற் கூறியவைகளிருக்கும் இடங்களில் கல் போட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் துர்நாற்றமும், ஜலமும் தங்கக்கூடாது. கிணற்றை மூடாமல் வைத்திருந்தால் அதில் இலை, வைக்கோல், குப்பை, கூளம், தூசி முதலியவைகள் விழுந்து ஜலத்தை அசுத்தப்படுத்தும். பக்ஷிகளும் கிணற்றிற்குள் கூண்டுகளைக்கட்டும். கிணற்றிலிருந்து ஜலம் எடுக்கும் கயிற்றை அழுக்காகவைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் ஜலம் அசுத்தமாய்விடும். மேற் சொல்லியபிரகாரம் மண், சாம்பல், இலை, முதலியவைகள் கிணற்றிற்குள் விழுந்து ஜலத்தை அசுத்தப்படுத்துவதல்லாமல் ஜலம் ஊறி வரும் ஊற்றை அடைத்துக்கொள்ளும். அப்பொழுது புதிய ஜலம் ஊறிவர மார்க்கமில்லையல்லவா? அதிலிருக்கும் ஜலம் கெட்டுவிடுகிறது. ஆனதுபற்றி அந்த ஜலம்நமக்கு உபயோகமாகாது. ஆகையால் கிணற்றிலுள்ள குப்பை, கூளம் முதலியவைகளை அடிக்கடி எடுத்துவிட வேண்டும்.

குளத்திலுள்ள ஜலம் எவ்விதம் அசுத்தமாய் விடுகிற தென்பதைக் கவனிப்போம். கிணற்று ஜலத்தைவிட குளத்து ஜலம் அதிகமாக அசுத்தமாய்விடுகிறது. எப்படி யெனில் குளத்திற்குச் சமீபத்தில் ஜனங்கள் ஜலபாதைக்குப் போகிறார்கள். மழை காலத்தில் அசுத்தப்பதார்த்தங்கள் குளத்திற்கு சமீபத்திலிருந்தால் மழை ஜலம் இவைகளை அடித்துக்கொண்டுபோய் குளத்தில் விழும்படி செய்யும். இதனால் ஜலம் முழுவதும் அசுத்தமாகிவிடும். வண்ணான் தனது அழுக்குத் துணிகளையும் ஸ்திரீ புருஷர்கள் அழுக்குத் துணிகளையும் தோய்ப்பதினால் குளத்து ஜலம் அசுத்தமாய்விடுகிறது. தொத்து வியாதியுள்ள ஜனங்கள் ஸ்நானம் செய்வதினாலும் துணிகளைத் தோய்ப்பதினாலும் அசுத்தமாய் விடுகிறது. ஆகையால் குடிப்ப

தற்காக நாம் முன் சொல்லிய பிரகாரம் பிரத்தியேகமாக ஒரு குளம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸ்நானம் செய்ய ஒரு குளமும், துணிகளைச் சுத்திசெய்ய ஒரு குளமும் ஏற்படுத்திக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது. இவ்விதம் செய்ய அந்தந்தக் கிராமவாசிகள் சேர்ந்து ஏற்பாடு செய்துவந்தால் அவர்களிருக்கும் கிராமத்திற்கு க்ரமேண பெருத்த நன்மையையுண்டாக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. பட்டணங்களிலும் இவ்விதம் செய்து வருவது நலமே.

நதிகளிலுள்ள ஜலம் கெட்டுப் போவதைப் பற்றியோசிப்போம். நதிகளில் சிற்சில சமயங்களில் ஜனங்கள் மடிகிறார்கள். மிருகங்கள் மடிகின்றன. ஜனங்களும் இறந்துபோன மிருகத்தைப்போட்டு விடுகிறார்கள். இப்படி செய்வதினால் நதிகளிலுள்ள ஜலம் அசுத்தமாய் விடுகிறது. பட்டணத்து சாக்கடை ஜலம், அல்லது அரிசி யந்திரம், எண்ணெய் யந்திரம், பஞ்சு யந்திரம் முதலியவைகள் சமீபத்திலிருந்தால் இவைகளிலுள்ள அசுத்த ஜலத்தை நதியில் விழும்படி செய்வார்கள். அப்பொழுதும் நதியிலுள்ள ஜலம் கெட்டுப்போய்விடுகிறது. மலம் மூத்திராதிகளை நதிகளில் கொட்டுகிறார்கள். இதுவும் தப்பு; சுகாதாரத்தை விரும்பும் ஜனங்கள் மேற்கூறியவாறு செய்வதைத் தடுக்க முயலவேண்டும். அவ்விதம் தடுக்காவிட்டால் பற்பல கெட்ட வியாதிகள் அந்த ஊரில் பரவும், ஜனங்கள் மடிவார்கள். ஆகையால் அபாயம்வரும் முன்னே அதைத்தடுக்க வேண்டிய பிரயத்தனங்களை நாமே செய்து வந்தால் மிகவும் நல்லதல்லவா?

முனிசிபாலிடியார் யாவற்றையும் செய்வார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டுகுளம்,கிணறு,நதி முதலியவைகளை அசுத்தம்செய்துகொண்டு வந்தால் அவர்களாலேயே யாவற்றையும் சுத்திகரிக்கமுடியுமா? ஊர் ஜனங்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து உழைத்து வரவேண்டும். ஒத்து உழைத்துவரின் அந்த ஊர் க்ஷேமமடையும். எப்பொழுது க்ஷேமமடைகிறதோ அப்பொழுது அந்த ஊரில் வியாதிகள் அதிகமிராது.

பதார்த்தகுண சிந்தாமணி.

மணலிக்கிரையின் குணம்:—இக்கீரையால் வாதகோபம், மார்புச்சளி, சிலேஷ்மம், கிருமிரோகம், பயித்திய தோஷம் முதலியவை நீங்கும்,

நீர் ஆரைக்கீரை அல்லது ஆரைக்கிரையின் குணம்:—நல்ல சுவையையும் நாவிதமுமுள்ள நீராரைக்கிரை பித்த நோயையும், அதிமூத்திரத்தையும், ரத்தப்பிரமேகத்தையும் நீக்கும்.

புளியாரைக்கிரையின் குணம்:—இக்கிரை பித்த மயக்கம், தீமையை விளக்கின்றவாத கப மிசிரம், மூலவாயு, கிரகணி, ரத்தமூலம் இவைகளை நீக்கும்.

கோழிக்கீரையின் குணம்:—கோழிக்கீரையால் படையும், கரப்பானும், சொறியும், கிருமியும் உண்டாகும்.

புளிப்புக்கிரையின் குணம்:—வாதம், அருசி, சீதளம், ரத்தபித்த ரோகம், கரப்பான் முதலியவைகள் நீங்கும். ஆனால் பித்தம் உண்டு பண்ணும்.

பிண்ணாக்குக்கிரையின் குணம்:—உருசியுள்ள பிண்ணாக்குக் கீரையால் மலமும், மூத்திரமும் ஜாரியாயிறங்குவதும் தவிர வாததோஷமும் கரப்பானும் உண்டாகும். பிரமேகவெட்டை போம். மேகம் தணியும்.

முக்குளிக்கிரையின் குணம்:—கபதோஷம் அதிசாரம், ஆமம் இவைகளை உண்டாக்கும், வெப்பத்தை நீக்கும்.

வெந்தயக்கிரையின் குணம்:—வயிற்றுப்பிசம், அக்னிமந்தம், வாத கோபம், சிலேஷ்ம தோஷம், காசம், இருமல், அருசி, இவை நீங்கும்.

கொத்துமல்லிக்கிரையின் குணம்:—இக்கிரையால் வாத அரோசகமும், பித்தவருக்கமும், பித்த சுரமும் போம்.

கொடிக்காசரை கிரையின் குணம்:—இக்கிரையால் பயித்தியம் போம், கபம் நீங்கும்.

காசினிக்கிரையின் குணம்:—அதி வெப்பத்தை நீக்கும், உதிரத் தழுக்கையும் நீக்கும். ரத்த விருத்தியைச்செய்யும், அஸ்தி சுரத்தை நீக்கும், பலத்தையுண்டாக்கும்.

நறுந்தாளி, நன்முருங்கை, தூதுணம்பசலை அறுகிரை இவற்றுள் யாதேனும் ஒன்றைப்புளி நீக்கிப் பாகஞ்செய்து அன்னத்துடன் நெய் சேர்த்து காலையில் மாத்திரம் ஒரு மண்டலம் உண்ணில் தேக பலம் உண்டாகும்.

ராஜபக்தி.

153-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

இருவரும் செட்டியார் பக்கத்தில் நெருங்கியதும் பாரிஜாதன் "என் ஐயா ஆநதிரரே சுகமா?" என்றான்.

"யார் ஐயா கூப்பிடுகிறது?" என்று வெகு பிரயாசத்தோடு கை இரண்டையும் பின்னே ஊன்றிக்கொண்டு கழுத்தை யானைமாதிரி மெதுவாய்த் திருப்பிப் பார்த்தான். ஓஹோ!! அச்சல பாரிஜாதரா!! வாரும்! வாரும்!! இத்தனை நாள் எங்கே ஐயா கண்ணிலேயே காணோம்?"

"கண்ணிலேயே மட்டுமின்றி மூக்கிலேயும் கூடக் கண்டிருக்க மாட்டீர்—தெரியாதா உமக்கு நமது தர்பார்!! நமது வனங்களுக்கு ஒன்று, இரண்டு ஒன்றில்லாமல் ஏராளமாய்ப் புதிய உத்யோகஸ்தர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். எத்தனையோ மாறுதல்கள் ஆய்விட்டன: ஆய்க்கொண்டும் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும் பொழுது எனக்கு வேலை அதிகம் இராதா? அதுதான் வரவில்லை" என்றான்.

தனபாலன் "நியாயம்; நியாயம் தான். உங்களுக்கெல்லாம் எஜமானர் யாரோ ஒரு குடியரசு உத்தியோகஸ்தர் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் எப்படி ஐயா?"—உடனே சற்று உஷாராய் "இதுயார் உம்முடன் கூடவந்து இருப்பவர்?"

பாரிஜாதன் "இவனா"—இப்பொழுது மரியாதையாய்ப் பேசவில்லை காரணம் தெரியுமல்லவா?—இவனா? இவன் தான் நமது சிநேகிதன் அமிர்தேசனுடைய பேரன், வனபால எதுகுலன் என்றுபேர், நமது அமிர்தேசன் தான் பாபம் இறந்துபோய் விட்டானே!!"

"என்ன? என்ன? நமது அமிர்தேசனா? என்ன மனுஷியன்! தங்கக் கம்பிதான்!! பாவி!! இறந்துபோய் விட்டானா? அதற்குள்ளாகவா? —சரி எல்லாரும் போக வேண்டியது தானே ஒரு தினம்!! வனபாலனால் என்ன; உத்தியோகஸ்தன், குடித்தனக்காரன், அரசன்—எவனானாலும் என்ன, எல்லாரும் எமனுக்கு நாளை ஒப்புவிக்க வேண்டியது தானே!!! என்றான் தனபாலன் வேதாந்தமாக.

ஐயா அதுகிடக்கட்டும். நான் இன்றுஎதுகுலனை அழைத்துவந்த காரியம் தெரியுமா உமக்கு அமிர்தேசனுக்குப் பிறகு இனி வனத்திலிருந்துசாமான் வேண்டுமானால் இவனைப் பிடித்துக்கொள்ளும் உமக்குப்புளியங்கிளையைப் பிடித்ததுபோல் தான்;தெரியுமோ இல்லையோ?" என்றான் பாரிஜாதன் ஜாடையாய் எதுகுலனைப் பார்த்துக் கொண்டே. "ஓஹோ!! ரொம்பசரி; ரொம்பசரி!! வனபதார்த்தங்களுக்கேபஞ்சமாய்ப் போய்விட்டது. கொஞ்சநாளாய்!! எத்தனை பேர் வந்துஎன்னை தினம்தினம்தொந்தரவு செய்கிறார்கள்!! அவர்கள் தொந்தரவு சொல்லி முடியாது. அவ்வளவு தானே கடைசித் தடவை எங்களுக்குசாமான் கிடைத்தது. அமிர்தேசன் கொண்டு வந்து கொடுத்ததுதான்!! அதன் பிறகு வனாந்தரமே வெகு தூரமாய் விட்டது எங்களுக்கு!—நீ குடியரசு உத்தியோகஸ்தரிடம் வேலையில் அமர்ந்திருக்கிறாயா அப்பா?" என்றான் எதுகுலனைப் பார்த்து.

"ஐயா அந்த நாய்களிடத்தில் நான் உழைப்பதில்லை?" என்றான்.

"சரி; சரி; அப்பனே நீ சொல்வதில் தப்பில்லை. நன்றாய்ச் சொன்

ளுய்! சிறு பிள்ளையானாலும் புத்திசாலி. அமிர்தேசன் வம்சத்தார் ராஜபக்தி நிரம்பினர் என்பதை யார் தான் சந்தேகிப்பார்கள்? நரசிம் மன் வம்சத்தைப் போற்றி வந்தார்கள் அல்லவா அவர்கள்!! பாபம்! பாபம்!! அவ்வம்சமே அடியோடு போய்விட்டதே!! என்ன செய்யலாம்? அது ஒரு கஷ்டம் எங்களுக்கெல்லாம் ராஜபக்தி நிரம்பிய அமிர்தே சன் வம்சத்தில் பிறந்தவன் நீ! 'விரையொன்று போட்டால் சுரை ஒன்று முளைக்குமா?'—சரி! அறைக்குள் போவோம் வாருங்கள் இங்கே இவ்வித சமாச்சாரம் பேசக்கூடாது. 'பகலில் பக்கம் பார்த் துச் சொல்லு. இரவில் அதையும் சொல்லாதே' என்கிறார்கள் பெரிய வாள். யாரிடத்தில் எது பேசலாம், எது பேசக்கூடாது என்பது கூடத்தெரிகின்றதில்லை. இக்காலத்தில்!! பிள்ளாய் நாம் என்ன செய்யக்கூடும் நாம் செய்த பாபம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே இருவரையும் உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போனான், தனபாலன். சீக்கிரத்தில் மூவருமாகக் கூடிப் பேசி எதுகுலன் வனபதார்த்தங் களை விற்கவும், தனபாலன் அவற்றை வாங்கவும், வேண்டியபடி ஏற் பாடு செய்துகொண்டனர்.

18-வது அத்தியாயம்.

எதுகுலன் தன் தகப்பன் கத்தியை மீட்டது.

தனபாலனிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு குதிரையையும் வண்டியையும்மட்டும் சத்திரத்திலேயே விட்டு விட்டு மற்ற சாமான் கள் வாங்க எதுகுலனும் பாரிஜாதனும் புறப்பட்டனர். ஒரு கடை யிலேயே எல்லாம் கிடையாதாகையால் வெவ்வேறு கடைக்குப் போக வேண்டி யிருந்தது. கொஞ்சமாயிருந்த சாமான்களைக்கட்டி அந்த அந்தக்கடையிலேயே வைத்துவிட்டு வண்டி கொண்டு எடுத்துப் போவதாய்ச் சொல்லி வேறு இடங்களுக்கு நடந்தனர். சாமான் களோடு சாமான்களாய் எதுகுலதிலகன் தன் அம்புகளுக்கு எஃகு நுனிகள் வாங்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தான். அதற்காக ஒரு கொல்லன்பட்டடையில் நுழைந்தனர். வேண்டிய சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் கூடையில் சுவற்றின்மேல் ஒரு பெரிய கத்தி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அது எதுகுலனுக்கு முன் எப் பொழுதோ பார்த்த கத்திபோல் தோன்றியபடியால், விரைவில் அதன் பக்கத்தில் போய் நின்றுகொண்டு, "இது என்ன கத்தி ஓய் இது?" என்றான் அந்தக் கம்மாளனைப் பார்த்து.

"ஐயா அது என்னுடைய கத்தியல்ல அதன்மேல் படிந்த துரு வெல்லாம் எடுத்துச் சுத்தப்படுத்தும்படி நரசிம்ம விராருடைய ஜனங்

களில் ஒருவர் கொண்டு வந்து கொடுத்தது. அதை மறுபடி திரும்பி வாங்கிக் கொள்வதற்குள் மாளிகை தீப்பற்றி எரிந்துபோய் விட்டது. எல்லாரும் இறந்துவிட்டனர். நான்செய்த வேலைக்குக் கொஞ்சம் எனக்குப் பணம்வரவேண்டும், வரவழியோ காணும். ஆகையால் இந்தக் கத்தியை விற்றுவிடவா, அல்லது என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை." என்றான் கடைக்காரன். எதுகுலனுக்கு சில நிமிஷங்கள் வரையில் துக்கம் நெஞ்சை அடைத்துக் கொண்டபடியால் பேசவே முடிவில்லை. கடைசியாக "ஐயா, கடைக்காரரே! உண்மையைச் சொல்லுமிடத்து நானும் என் சந்ததியாரும் நரசிம்மவீரன் வீட்டிலேயே உழைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள். ஆகையால் இந்தக்கத்தி மற்ற யார் கைக்கும் போவது எனக்கு இஷ்டமில்லை. அவ்வாறாயின் என்மனதுக்குப்புண்ணாய் இருக்கும். ஆகவே உமக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை நான் கொடுக்கிறேன். கத்தியை என்னிடம் கொடுத்துவையும். மறுபடி அந்த வம்சத்தார் வந்து தங்களுடையதென்று உரிமை பாராட்டும்பொழுது உடனே இந்தக்கத்தியை அவர்களுக்கு ஒப்புவிக்கிறேன்." என்றான்.

"ஆம் நியாயமே நீர் சொல்வது, இதைவிட நேராகவும், பரிஷ்காரமாகவும் என்ன செய்யப்போகிறீர் கடைக்காரரே" என்றான் அச்சல பாரிஜாதன்.

கடைக்காரன் சரியென்று சம்மதித்து கணக்கைக்காட்டினான். அக்கணக்குப்படி சேரவேண்டிய பணத்தை எதுகுலன் கொடுத்துக் கத்தியைப்பெற்றுக்கொண்டான்.

அப்பொழுது எதுகுலனுக்குண்டான சந்தோஷத்துக்களவில்லை. தன் சந்தோஷத்தை அடக்கமுடியாமல் கத்தியுடன் வெளியே வந்தான். சத்திரத்துக்கு வந்ததும் பாரிஜாதன் வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு வர, லாயத்துக்குப் போகவே, எதுகுலன் சத்திரக்காரனை தனபாலனிடம் சென்று ஏதோ சில சமாசாரம்பேசப்போனான். பாரிஜாதன் வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு வந்து அதில் எதுகுலன் புதிதாய் வாங்கின கத்தியையும் வைத்து, சத்திரத்துவாயிலில் நிறுத்தினான். வண்டி நிற்கையில் ஒரு மனிதன் அங்கே வந்து கத்தியை உற்றுப்பார்த்தான். "என் ஐயா!! அது எனது எஜமானன் வீர நரசிம்ம மல்லருடைய கத்தியல்லவா? நானன்றோ அதை கம்மாளன் மாணிக்கனிடத்தில் துருவெடுக்கக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன். உமக்கெப்படிக்கிடைத்தது" என்றான். பாரிஜாதன் "நீர் சொல்வது சரியே, உமது பெயர் என்ன ஐயா? என்று கேட்டான். "என் பெயரா, மாத

வன்; நான் மாளிகையில் கடைசி நாள் வரையில் உழைத்து வந்தேன்." என்றான். "சரி, ஆனால் உமக்கு என்ன வேலை இப்பொழுது?" என்று கேட்டான் பாரிஜாதன்.

"நானா! இப்பொழுது விரண்ண செட்டி கடையில் முதல் சேவகனாயிருக்கின்றேன்."

"ரொம்பசரி, ஐயா, தயவு செய்து கொஞ்சம் குதிரை யண்டை நில்லும்: நான் உள்ளே போய் சில சாமான்களை எடுத்து வருகின்றேன்," என்றான்.

இருக்கிறேன் பரவாயில்லை: "எனப்பா வனபாலரே இக்கத்தி கிடைத்த விதம் சொல்லுமென்றால் அதைக் காணோமே" என்றான் மாதவன்.

"மறுபடி வந்து சொல்லுகிறேன்." என்று உள்ளே ஓடினான் பாரிஜாதன். மாதவன் குதிரையையும் வண்டியையும் அழகு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பாரிஜாதன் உள்ளே போனதும் நடந்த விருத்தாந்தத்தை எதுகுலனோடு சொன்னான். சொல்லியபின் "ஐயா, நீர் வெளியே இப்பொழுது வந்தால் அந்தப் பயல் உம்மைத் தெரிந்துகொள்வான். ஆகையால் நான் அவனை அனுப்பும் வரையில் வெளியே வரவேண்டாம்" என்றான்.

நீ சொல்வது தான் சரியான வழி. அவன் போவதற்குள் என் அத்தைப் பாட்டியை எங்கே அடக்கம் செய்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள். "சீக்கிரம் அனுப்பு அவனை" என்றான் எதுகுலன்.

பாரிஜாதன் வெளியே வந்ததும் கத்தியை அமிர்தேசன் பேரப் பிள்ளை வாங்கினதாகச் சொன்னார். அதைக்கேட்ட மாதவன் "அமிர்தேசனுக்கு ஒரு பேரப்பிள்ளை இருக்கின்றானா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் வினவினான். அமிர்தேசன் இறந்ததுமுதல் இன்னும் சில மெய்யும் பொய்யும் கலந்து சொல்லிப்பின்னர் பாரிஜாதன் "ஏன் ஐயா மாளிகையிலிருந்த பெண்பிள்ளைகளுக்கு என்ன வாயிற்று தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

"ஆகிறதென்ன அங்கம்மாள் குடியரசுவீரன் ஒருவனைக்கட்டிக் கொண்டு ஓடிவிட்டாள். சமையல்காரி சுந்தரி தன் ஊருக்குப்போய் தன் ஜனங்களண்டை வாசம் பண்ணுகிறாள்" என்றான்.

"ஒரு கிழவி இருந்ததாகச் சொன்னார்களே. அவள்கூட இறந்து போய்விட்டாள் போலிருக்கின்றது, அல்லவா?! நான் என்னவோ

ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. உமக்கு நிச்சயமாய் ஏதாவது தெரியுமா?"

"ஆமாம், தானும் இறந்து, சௌடவேலப்பனையும் கொன்றுள் அந்தக்கிழவி."

"என்ன செய்தார்கள் பிறகு?"

"அவளிடத்தில் ஒன்றும் சொத்து இல்லாததுபற்றி ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து ரெட்டிப்பேட்டையில் கிழண்டை எல்லையில் பெரிய மனிதரை அடக்கம் செய்யுமிடத்தில் இக்கிழவியையும் தூங்கவிட்டனர்." என்றான்.

"உம்முடைய கடையில் வேலை சுறுசுறுப்பாய் நடக்கின்றதா? நீர் இவ்வளவுநேரம் நிற்பதைப் பார்த்தால் உமக்கு சாவகாசம் ஏராளமாய் இருக்கும்போல் இருக்கிறதே?" என்று கேட்டான் பாரிஜாதன்.

"சேச்சே!! எனக்கு வெகுவேலையிருக்கின்றது. அமிர்தேசன் பேரை மிகவும் கேட்டதாகச் சொல்லும் நான் போய்வருகிறேன் என்று ஓடிப்போனான். "அப்படியே போய்வாரும்" என்று அனுப்பி விட்டு அவன் கொஞ்சதூரம்போனதும் "ஒழிந்ததேசனியன்" என்று உள்ளேபோய் எதுகுலனை அழைத்துவந்தான். இருவரும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு எந்த எந்தக்கடைகளில் சாமான்கள் வைத்து இருந்தார்களோ அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு குடிசைக்குப் புறப்பட்டனர். போகும் வழியிலே மாதவன்சொன்ன விஷயங்களையும் இன்னும்பல சங்கதிகளையும் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே இரவில் வெகு நேரம் கழித்து க்ஷேமமாக குடிசைவந்து சேர்ந்தனர்.

பக்தியின் அநுபவம்.

நம் ஆராதனைப் பழக்கத்தால் நம்மிடம் உண்மையான பக்தி தோன்றுகிறது. அதுவே நம்மை அடக்கமாயும், எல்லாரிடமும் அன்பாயும் வளர்க்கிறது. ஏனெனில் உண்மை பக்தி முதிர்ச்சி நாமென்பது சிறிதுமின்றி மறைத்து எல்லாம் நம்பக்திக்குரிய ஆராதனை முகூர்த்தமாய்த் தோற்றுவிக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் நம்மைப் பதிவிக்கிறது. ஆதலால் அப்படியான பக்திக்குரியவர்கள் எங்கும் தம் அன்பிற்குரியதைக் காண்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களை எல்லாருக்கும் ஊழியர்களாக்குகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜீவப்ராணி மூலமாயும் தங்கள் கற்பனை மூர்த்திக்குவேலை செய்கிறார்கள். புல்லினும் தாழ்மையாயும் பொறுமையில் மரத்தையும் ஒத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனக்குப் பெருமை தேடியல்ல, ஆனால்

மற்றெல்லோருக்கும் பெருமை கருதற்கே. இப்படியான ஆத்மரூபமே ஆனந்த உருவமான கடவுளின் பெயரை தாங்கத் தகுதி.

ஒரு மரம் நாம் குறைப்பதை நினையாமல் அதன் சுபாவத்தை நிறைவேற்றுகிறது. நாம் அதின் கிளைகளை வெட்டினால் மறுபடியும் வளரவே ஆரம்பிக்கிறது. நமக்கு நிழலையும் தருகிறது. அப்படி உண்மையில் ஆராதனைக்காரர்கள் தன்னுள் வைத்த பரமார்த்த சொரூபத்தை வணங்குகிறார். தாங்கள் எதையும் அவரிடத்து விரும்புவதில்லை. ஏனெனில் அப்படி வணங்குவோருக்கு அவர் மிக்க அன்புள்ளவராய் விளங்குகிறார். அவர்கள் அன்பின் காரணமாக அவர்கள் அன்பையே உருவமாய்க்கொண்ட அவர் அவர்கள் அன்பிற்கு உரியவராகவேதானே யிருப்பார். ஆனால் நாம் ஒன்றை அவரிடம் எதிர்பார்க்கும் வரையில் நாம் உண்மையில் அவருக்கு அன்புசெலுத்த முடியாது. நம் கற்பனாமூர்த்தியாகிய அவரும் நமக்கு வெகு தூரத்தில் தங்கிவிடுகிறார். அன்பின் காரணமாய் நாமவரை விசுவாசிக்க ஆரம்பிக்கும்போது மாத்திரமே உண்மை ஆராதனைக்குரிய பக்தியை யடைகிறோம், பின் அமைதியாயும் மவுனமாயும் சேவிக்கமுடியும். தன்னைப்பற்றி வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுகிற எவரும் உண்மை பூஜகருமாக முடியாது. உண்மை ஊழியருமாகார். ஓர்பெரியோர் கூறுவது:

உண்மை உழைப்பாளிகள் மவுனமாய் உழைக்கிறார்கள். மவுனமாகவேபோய் விடுகிறார்கள். மனிதசமுகத்திற்காக உள்ளபடியே தங்கள் வாழ்நாளைக் கொடுத்தவர்களுங்கூட அநேக சமயங்களில் பலராலுங் காணமுடியாமல் போகிறார்கள்.

நம் வேலையைப் புகழ ஒருவருமில்லாதவும் நம்மை உற்சாகப்படுத்த ஒருவருமில்லாதவும் யெவரும் நம்மை விரும்பாதவுமான அவ்விடமே நிறை சாந்தி, முடிவற்ற மனோலயம், பயமற்ற உழைப்பின் நிச்சயம். நம் அன்போடு கூடிய பக்திநிறைவும் அங்கே உள்ளது.

பெரிய சித்திகள் நம்முன் தோன்றும்போது அங்கு புகழ்வதற்கு ஆயிரக்கணக்கான சனங்கள் இருக்கிறார்கள். முற்றும் சுயகாரியபிரியமும் கேவல பயங்காளியுங்கூட தன்னை ருசுப்படுத்த தன் உயிரையுங் கொடுக்க முன்வரலாம்.

ஆனால் அற்பகாரியத்தையும் பிறர் அறியாமல் செய்வதே உண்மையான மேன்மை. மனிதவகுப்பில் சுயநயங்கருதாத அதுவே அன்பு. உண்மையில் அவர்களே ஆனந்திகள்.

நம் உள்ள மூர்த்திக்கு உறவாகும்படி நாம் அதைத் தேடினால் நமக்குப் பேரறிவை அது கொடுக்கிறது. நம் ஆராதனை மார்க்கத்தில் நமக்குக் களைப்புத்தந்து நம்மை அடிக்கடி தவறி நடக்கும்படிச்

செய்கிற நம் சுபாவவிருத்திக்கு எதிராய் ஓர் நிலையில் நின்று நாம் அவருக்குத் தொழும்பு செய்யப் பிரயாசைப்படுவோம். நமக்கு அவர் அன்புள்ள தந்தைதாயாகக் காணப்பட்டால் அவரை நம் உண்மைத் தந்தையாகப் பாவிப்போம். பின் உலகத் தந்தையினும் அதிக நெருக்க மாய் அவருதவியையும் உத்திரவையும் எதிர்பார்ப்போம். அல்லது நம் தாயைப்போல் நமக்கு மிக்க அன்பாய்த் தோன்றினால் இன்னும் சாஸ்தியாய்க்கூட அவரை நெருக்கமாய் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஏனெனில் தாயார் என்ற கருத்தில் எந்த பந்துவும் கொண்டுவருவதற்கியலாத சமீப உணர்ச்சி ஒன்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. தகப்பனார் என்றால் சில சமயங்களில் பயம். தாயாரென்றால் தவறிழைத்திருந்தாலும் தாராள மாய்ச் செல்லுகிறோம். ஏனெனில் அவள் எப்பொழுதும் அன்பு பாராட்டு கிறாள். ஆகையால் அவள் உள்ளபடி நம்மைத் தண்டிக்கமாட்டாள் என் றறிகிறோம்.

அப்படியில்லாமல் கோபிகாஸ்திரீகளுக்கு கிருஷ்ணமூர்த்தி ஹிருதய மூர்த்தியாய் விளங்கினதுபோல் நம் கணவரே நம் உள்ள மூர்த்தியாதல் நமக்கு எல்லா விதத்திலும் பரிசுத்த வாழ்வாகும். கிருஷ்ணனை பால்ய உருவமாய் பலரும் கொண்டாடுவதுபோல் நம் அன்பின் சுபாவம் அளவு கடக்குமானால் நம்மிளங் குழந்தை உருவமாகவும் தியானிக்கலாம். இதை விட உயர்வும் பரிசுத்தமான பந்துவுமேயில்லை. ஏனெனில் கபடற்ற தன்மையின் பேராழமும் சுயநயங் கருதாத்தாயின் அன்பும் ஏராளமா யிருக்கிறது. இப்படியான அன்பின் கடலில் நாம் எவ்வளவு ஆழமாய் முழுகினாலும் அவ்வளவு உயரமாய் ஞானத்தில் எழுவோம். உத்தமத் தாயின் அன்பு பொருந்தியவர்களாய் நம் தெய்வக் குழந்தையைச் சூழ்ந்து கொள்வோம். பின் நம்மை நெருங்கிவரக்கூடிய துன்பமில்லை, நம் உத் தம குழந்தையைப்போல் அவரைக்கவனிப்போம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி யின் தாயாராகிய தேவகியைப்போலிருக்கவேண்டும். அவள் தன் மகனின் புகழிற்காவது வல்லபத்திற்காவது ஒருபொழுதும் கவலைப்பட்டதில்லை. ஆனால் தன் கவலையும் ஆதரவும் தேடியுள்ள தன்னுடைய ஓரே சிறு குழந்தையாய் மாத்திரமே கருதினாள். இந்த விதமான எந்த குறிப்புகளி லாவது நம்முள் உண்மை பக்தி யெழும்போது அவ்வுறவின் பாத்தியம் அப்படியே உண்மை அன்பும் ஆராதனையுமாய் சுபாவமாகவே ஹிரு தயத்திலிருந்து பொங்கி கற்பனாமூர்த்தத்தை நோக்கி ஓடுகிறது. இவ்வித மாயாவது வேறெவ்விதமாயாவது ரூபகரமான கடவுளை வணங்காமலும் உண்மை பக்தி இருக்கவுங்கூடும். அது நிர்ஜலனமாயும் தீவிரமாயும் நம் உள்ளத்தின் உண்மையை ஆராய்வதனால் அதுவும் பக்தியே. ஆகை யால் நம்மனோ ரதமூர்த்திக்கு நம்பிரியப்படி எந்தவிதப் பெயரிட்டழைத்

தாலும் நாம் அவரிடம் பூரண அன்பை மாத்திரம் அடைந்திருக்கவேண்டும். நன்றியறிவோடும் சுயநயங் கருதாமலும் பரிசுத்தமாயும் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யவேண்டும். நாமெல்லோரும் உண்மை பக்தியை அடைவோமாக.

கமலத்தன்னே.

சிறுமியர்க்கான கதை

என் கண்மணிகளே! உங்களுக்கு ஒரு சிறுகதை சொல்லுகிறேன். அதில் நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளும் நீதிகளைக் கவனிப்பீர்களா? நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளும் நீதிகளின்படி நடப்பீர்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

ஒரு ஊரில் ஒரு கிழவி யிருந்தாள். அவள் அந்த ஊருக்குக் கடைசியில் காட்டோரத்தில் குடியிருந்தாள். அவள் சாப்பாட்டிற்கு கஷ்டப்பட்டாள். அதனால் சில கோழிகள் வாங்கி வளர்த்தாள். அவைகளின் பிரயோஜனத்தால் காலக்ஷேபம் செய்யலாம் என்று எண்ணினாள். அப்படியே ஒரு பெட்டைக் கோழி வாங்கிவளர்த்தாள். அது பல முட்டைகளிட்டு குஞ்சுபொரித்தது. இப்படியே அவை பல கோழிகளாயின. அவைகளைவிற்று அதிகப்பசியின்றி சாப்பிட்டுவந்தாள். ஒரு சமயம் அவளிடம் பல பெட்டைக்கோழிகளும் ஒரு சேவலும் இருந்தது. சேவல் நல்ல அழகாயிருந்தது. ஒரு நாள் பெட்டைகளுடன் நித்திரை செய்யும் போது யேதோ பயந்து கொக்கரித்தது. அதன்பக்கத்திலிருந்த அதற்குப் பிரியமான பெட்டை யொன்று அதைப்பார்த்து என் நாயகரே ஏன் இப்படி சத்தமிடுகிறீர் என்றது. அதற்கு சேவல் பிரியமுள்ளவளே என்னை யாரோ தொண்டையில்கவ்வித்தூக்கிப்போவதுபோல் சொப்பனங் கண்டு பயந்தேன் என்றது. அதற்குப் பெட்டை ஸ்வாமீ உம்மை நல்ல தைரிய புத்தியுள்ளவர் என்றுஎண்ணியிருந்தேன். நீர் இவ்வளவுபயங்காளிஎன்று நான் நினைக்கவில்லை. என்போன்ற பெண்கள் புருஷன் முட்டாளா யிருக்கச் சம்மதித்தாலும் பயங்காளியாயிருக்க சம்மதிக்க மாட்டார்கள் என்பதை, அறியமாட்டீரா? சொப்பனத்தில் இப்படி பயந்து, உம்முடைய தேகம் இன்னும் நடுங்குகிறதே! நீர் எப்படி, என்னையும் என் சக்காளத்திமாரையும் வைத்து ஆதரிக்கப் போகிறீர்? என்றது. இதைக்கேட்ட சேவல் ஏனன்பே நானப்படி பயங்காளியென்று என்னை நினைக்கவேண்டாம். சில சமயங்களில் கனவின்பலன் சரியாய்முடிகிறது. அதனால் சற்று அஞ்சினேன். இனிபரவாயில்லை. சூரிய உதயமாகிவிட்டது. நாம் வெளியே போய் வருவோம் என்று தன் இரக்கைகளை அடித்து பரந்து கொஞ்ச தூரம் போய் உட்கார்ந்தது. உடனே பக்கத்திலிருந்த பெட்டைகளெல்லாம் ஓடின. இவைகளை யெல்லாம் இட்டுக் கொண்டு தான்யமுள்ள இடங்களைத் தேடி அவைகளுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்துக் கொண்டுதான்

உற்சாகமாய்த் தன்மனைவி சந்தோஷிக்கும்படி காட்டோரங்களிலும் போய் மேய்ந்தது. அங்கு ஓர்மறைவில் இச்சேவலைப்பிடிக்கக்காத்திருந்த ஓர் நரி சடுதியில் வெளிவந்தது. நரியைக் கண்டதும் சேவல் பரந்தோடி கத்தியது. பெட்டைகளும் கத்திக்கொண்டு ஓடின. அப்போது நரி சேவலைக் கூப்பிட்டு நேசனே நான் உங்கட்குத் தீங்கு செய்யவந்தவனல்ல. நீயேன் வீணாய் என்னைக்கண்டு அஞ்சுகிறாய் என்று இத மொழியாய்க் கூறியது. இதைக்கேட்ட சேவல் தான் பயப்படாதவனைப்போல் தைரியமாய் நின்று என்னகாரியம் என் தேடிவருகிறாய் என்றது. அதற்கு நரி நேசனே உன் தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்கள் இக்காட்டின் பக்கம் வந்தால் என்னோடு பேசாதுபோவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் அழகிய குரலால் பாடி எனக்கு சந்தோஷ மூட்டுவார்கள். நான் காட்டில் கிடைக்கும் தின்பண்டம் கொண்டுவந்து கொடுத்து அவர்கட்கு விருந்து செய்வேன். உன் அழகிய குரலைக்கேட்பதும் உன்னோடும் சிநேகம் செய்ய ஆவலாய் ஓடிவந்தேன். நீ இனிய குரலாய்ப்பாடி எனக்குச் சிலநேரம் சந்தோஷ மூட்டினால் நாளைநான் வரும்போது உனக்கும் உன் பெண்டுகளுக்கும் விருந்தளிப்பேன் என்றது. சேவல் அதன் வஞ்சகவார்த்தைகளை உண்மையாக நம்பித் தான் பாடுவதாய் ஒப்புக்கொண்டுதான் நேரே நிமிர்ந்து நின்று தன் சிவந்த கொண்டையோடு அழகாய்க்காணும் தலையை நிமிர்த்தி கண்களைமூடி வாயைத்திறந்து கொக்-ரக்-கோ என்று கூவிற்று. நரி தந்திரமாய்ப்பாய்ந்து அதன் கழுத்தைக் கவ்வித் தோளின்மீது போட்டுக்கொண்டு ஓடியது. இதனைக்கண்ட பெட்டைக் கோழிகளெல்லாம் கதறிக்கொண்டு பறந்தமையால் சேவலைக் காணாத கிழவி பக்கத்து வீட்டாரைக் கூப்பிட்டு பலருடன் சேர்ந்துநரியை அடிக்கும்படி வேண்டினாள். அவர்கள் கம்புகழி முதலியஎடுத்து நரியை விரட்டிக்கொண்டு ஓடினார்கள்.

பலர்கூடி ஓடுவதைக்கண்ட சேவல் நரியே நான் உன்னுடைய நிலைமையிலிருந்தால் இவர்களை யெல்லாம் திரும்பியோடும்படி செய்யமாட்டேனா? நீ சித்தமாய் தைரியமில்லாதபேதை என்றது. இதைக்கேட்ட நரி மூடா நான் அவர்களுக்கு பயந்து ஓடவில்லை. எனக்கு காடு சமீபித்துவிட்டது. சீக்கிரம் உன்னைக்கொண்டு போய் பசியாற ஓடுகிறேன் என்று சொல்லுகையில் சேவல் அதன் வாயிலிருந்து தப்பி சீக்கிரமாய் பறந்து ஓர்மரத்தின் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டது. நரி சேவல் தப்பிப்போனதைக்கண்டு நான் உன்னை இன்ன காரணத்திற்குத் தூக்கிப் போனேனென்பதை நான் உனக்குச் சரியாய் சொல்லவில்லை. நீ அதைக்கேட்டுக் கொண்டுபோ நண்பனே என்றது.

அதற்கு சேவல் அன்பனே உன் ஏமாற்றமான சொற்களை இத மொழி யென்று நம்பி கர்வங்கொண்டு கண்மூடி நின்றதால் நீ முன்னர் ஏமாற்றினாய். நான் மறுமுறை ஏமாந்து மூழுமூடன் ஆகமாட்டேன் என்றது.

நரிவெட்கி என் கர்வத்தால் அதிகப் பேச்சுப் பேசிவாயிலிருந்த நல்ல ஆகாரத்தை இழந்தேன் என்று சொல்லிப் போயிற்று.

சேவல் மெதுவாய்த் தப்பி வீடுசென்று தன் மனைவிகளுடன் சந்தோஷித்து பிறகு எப்பொழுதும் மோசவார்த்தையை நம்பாது வாழ்ந்திருந்தது.

இதனால் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வது என்ன? அப்படித் தெரிந்து கொண்டதை நீங்கள் உங்கள் அனுபவத்தில் கொண்டு சாக்கிரதையாய் நடப்பீர்களா ?

கமலத்தன்னை.

இந்திய புத்திரிகளுக்கு ஓர் விக்ஞாபனம்.

ஸகோதரிகளே !

இக்காலத்தில் நீங்கள் கூர்ந்து உணரவேண்டிய தொன்றுண்டு அதாவது, ஸ்திரீகளுக்கு அன்பு மிகுதி; புருஷர்களுக்கு ஞானம் மிகுதி; ஆனாலும், ஸ்திரீபுருஷர் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டும் அதி அவசியம்; புருஷர்களுடைய தர்மத்தைக் கூட இருந்து முன் செலுத்துவதற்கேற்ற ஞானம் ஸ்திரீகளிடத்திலும், பெண்மக்களிடத்தில் கௌரவபுத்தி கொள்ளத்தக்க அன்பு புருஷர்களிடத்திலும் தற்காலத்தில் மிகக் குறைவு. ஒரு குடும்பத்தில் ஸ்திரீ புருஷர் இருவரும் நேர்மையா யிருக்கவேண்டியது போலவே, ஒரு தேச க்ஷேமத்திற்கும் இன்றி அமையாதது, அத்தேசத்து ஆண், பெண்மக்களின் ஒற்றுமையேயாம். நமது இந்தியாவின் அபிவிருத்தியை ஒரு ரதத்திற்கு ஒப்பிடுவோமானால் நீவிரும் நாமும் அதற்கு அவசியமான இரண்டு சக்கரங்களாவோம். ஒற்றைச் சக்கரம் மட்டும் பயன்படாது. இதுதான் நீவிரும் நாமும் அறிய வேண்டிய உண்மை.

இக்காலத்தில் ஓர் தவறான எண்ணங் கொண்டிருக்கிறோம். இது, ஜன்மாந்தரங்களைப் பற்றிய உண்மையை ஊன்றியறியாததால் வந்த வினை. இப்போது புருஷர்களாயிருப்பவர் பலர் அநேக முன் ஜன்மங்களில் ஸ்திரீகளாயிருந்து, ஸ்திரீ சுபாவத்தையே அதிகமாய் விருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் தான் சில ஆண்மக்களிடமுங் கூட, காம்பீர்யம் அதிகமாய்ப் பிரகாசியாமல், கருணையும், அச்சமும், கூச்சமும், வெட்கமுமே மிகுதியாய் விளங்குவதைக் காண்கிறோம். இவர்களை, ஸங்கீதம் கவித்

வம், நாடகம், முதலிய கலைகளிற் படிப்பித்தல் தான் தகும். இவர்களுக்கு இயற்கையாகவே இவைகளில் ஓர் நாட்டம் இருக்கும். பரோபகாரங் கருதி உழைக்க இவர்கள் தளரார். அன்பின் வழிபற்றியே இவர்கள் செல்வர். தத்துவமும் தர்க்கமும் இவர்களுக்கு ருசியா யிரா.

அநேக பூர்வஜன்மங்களில் ஆண்மக்களாயிருந்து இப்போது பெண் வடிவத்திலிருப்போரையும் பார்ப்போம். நல்ல மநோவல்லமையையும், தர்க்க, தத்துவ, பௌதிக சாஸ்திரங்களில் தீவ்ர நாட்டத்தையும், இவர்களிடம் காண்போம். பிறர் தம்மை எவ்வாறு கருதினாலும், தாம் நீதியெனக் கண்ட வழியில் பயமின்றி இவர்கள் செல்வார்கள். ஸ்ரீஹெலினா ப்ளாவட்ஸ்கி அம்மையார், ஸ்ரீபெசண்ட் அம்மையார், ஸ்ரீஸரோஜினீதேவியார் இவர்கள் இதற்குச் சான்றுவர். ஆகவே சரீர வேறுபாடுகளைக் கருதுவதோடு, சுபாவங்களில் ஒற்றுமையையும் கவனிப்போமானால், உலகத்தில் சஹோதர தர்மம் நிலைக்கும்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் அன்பையும், ஞானத்தையும் நம் சீலத்தில் நிறைய அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அன்பை யிழந்த ஞானமும், ஞானத்தை யிழந்த அன்பும் பயனற்றவை. இதுமட்டுமோ? தீமையையுமல்லவோ விளைக்கின்றன! எப்படி யென்று பார்ப்போம். ஐரோப்பிய யுத்தத்தில், அரும் பெரும் காரியங்களைச் சாதிக்கக் கூடிய மஹா புத்தி பராக்ரமசாலிகள் தம் ஞானத்தையும், சக்தியையும் எப்படி உபயோகிக்கிறார்கள்? ஒரு க்ஷணத்தில் பதினாயிரக் கணக்கான ஜனங்களைக் கொல்லும் வழியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அன்பிழந்த ஞானம் கொடும் பகையாயிற்று. அங்ஙனமே ஞானமிழந்த அன்பும் துரவேஷமாகவும், குருட்டு பக்தியாகவும் விளையும். எப்படியெனில், "ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன்பிள்ளை தானே வளரும்" என்னும் உண்மையை அநேகர் அறிகிறோமில்லை. அறிவோமானால், நம்மையும், நம் பிள்ளைகளையும், நம் பந்துக்களையும், நாம் எவ்வளவு உயர்வாய் மதிக்கிறோமோ, அப்படியே பிறருக்கும், அவரவர் பிள்ளைகளும், பந்துக்களும் உயர்வு என்று உணர்வோம். அப்போது எல்லோரையும் ஸமமான அன்போடு கருதுவோம். இது இல்லாததால் தமது குழந்தைகளை நேசிக்க எண்ணி, பிறர் குழந்தைகளிடத்து அசூயைகொள்கிறோம். ஞானமில்லாமல் அன்பு செலுத்தத் தொடங்கி துவேஷத்தைக் கொள்கிறோம்.

எது எக்காலத்திலும் அழியாத ஸத்தியமாயுள்ளதோ, அதை யறிவது தான் ஞானம். அதனிடத்து பிரியங்கொள்வதுதான் அன்பு, ஸத்தியத்தைத் தழுவாத அன்பும் ஞானமும் முரண்படும், சிதைந்துபோம். அன்பும், ஞானமும் ஸத்யத்தைத் தழுவாமல் முரண்படவே, உடலையும், உருவத்தையும் பெரிதாக நினைக்கிறோம். உயிரையும் குணத்தையும் கவனிக்கிறோமில்லை,

வெளி டம்பத்தைக் கண்டு மயங்குகிறோம். உள்ளத் தூய்மையை அசட்டை பண்ணுகிறோம். அதனால், உலக வாழ்வு ஈசுவர கைங்கர்ய மாய் நிகழாமல் உண்பதும் உறங்குவதுமாக முடிகிறது. இப்படிச் சீர்குலையும் காலங்களில் தான் பகவான் அவதரிப்பதாகக் கீதா சாஸ் திரம் கூறுகிறது. அதாவது, "தருமம் அழிந்து அதர்மம் ஓங்கும் போது நான் அவதரிக்கிறேன்" என்பதேயாம். தற்கால யுத்தத்தை தர்மாதர்ம யுத்தமென்று நாம் எங்ஙனம் கூறுமுடிருப்பது? இக் காலத்தில் ஞானம் அபிவிருத்தியாகி யிருப்பதற்குத் தக்கபடி உலகத்தில் அன்பு இல்லை. நமக்குத் தெரிந்தமட்டில் பிறருக்கு கற்பிக்க வேண்டு மென்ற அன்பும், நாம் கற்றுக்கொண்டதற்குத் தக்கபடி நேர்மையாய் நடக்கத் தீவிர பக்தியும் இப்போது நம்மவருள் மிகத்தேவை. எல்லோ ரிடத்தும் ஸகோதரபாவமான அன்புகொள்ள வேண்டுமென்று நாம் எவ் வளவு நன்றாயறிந்தாலும், நங்கண்ணுக்குப் பிரியமான ரூபவான்களிடத் திலும், ரூபவதிகளிடத்திலும் மட்டும் அன்பு கொள்கிறோமே யொழிய, மற்றவர்கள் எவ்வளவு நற்குணம் பொருந்தியவர்களா யிருந்தாலும், அவர் களைக் கவனிக்கிறோமில்லை.

நந்தேசத்து ஸ்திரீ புருஷர்களாகிய நாம் பரஸ்பர கௌரவத்தோடு ஒருவரை யொருவர் நன்குமதித்து ஒருங்கு சேர்ந்து, நம் தேசத்து பொதுநலம் ஒன்றிற்கேனும் உழைக்க முன்வராத இக்காலத்தில், கருணை யங் கடலான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அவதரிப்பாரானால், அவரை நாம் அறிந்து நன்கு மதிக்கமுடியுமா? லோகாநுக்கிரகத்திற்கு அவர் புருஷ ரூபமாய்த்தான் வருவார், ஸ்திரீ ரூபமாய் வரமாட்டார்; ஸ்திரீ ரூபமாய் வருவார், புருஷ ரூபமாய் வரமாட்டார் என்றும் நாம் கருதல் நியாயமோ? ஒரு மஹாபுருஷன் வந்தால், அவருக்கு ஸதிரீ யென்றும் சூத்திரனென் றும் பேதபுத்தி இருக்குமோ? "ஸ்திரீகளும், வைசியர்களும், சூத்திரர் களும் என்னை யடையத் தகுந்தவர்கள்" என்று பகவான் கூறியிருக் கிறாரே! ஸ்திரீ ரூபமாய் பகவான் வந்தால், புருஷர்கள் அவரையணுகி, அவரை வணங்கி, அவர் ஆக்ஞைப்படி நடக்கவும், புருஷரூபமாய் பகவான் வந்தால் ஸ்திரீகள் அவரையணுகி அவரை வணங்கி அவர் ஆக்ஞைப்படி நடக்கவும், ஏற்றவிதமாய், நந்தேசத்தில் ஸ்திரீ புரு ஷர்களுக்குள் அந்யோந்யமான முறைமை நிகழ்கிறதென்று நாம் சொல்ல முடியுமா? புருஷர்களுக்கு இக்காலத்தில் பக்தியே அழிந்து போயிருக்கிறது. ஸ்திரீகளாகிய நீங்கள் பக்தி ரஸத்தை அறிவதுபோல் புருஷர்களுக்கு அறியச்சக்தி கிடையாது. இக்காலத்திலும் பகவான் வருவதாகப் பிரஸ்தாவம் உள்ளது. உலகப்போராட்டத்தை நிறுத் தவும் அவர் வரவை வேண்டுகிறோம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதாரத்தில் கோப

ஸ்திரீகள் எத்தகைய உள்ளுணர்வோடு பகவானுடைய பெருமையைப் பிரகாசப்படுத்தி வந்தனரோ, அத்தகைய உள்ளுணர்வோடு இக்காலத்திலும் பகவானுடைய அவதாரத்தை ஆவலாய் எதிர் பாருங்கள். முற்காலத்தில் கோபஸ்திரீகள் விதைத்த பக்தியே இக்காலம் வரை உலகத்தில் நிலைத்திருக்குமானால், அவ்வித பக்தியை இக்காலத்திலும் நீங்கள் பிரபலப்படுத்த என்னதடை? இனிவெகு காலம்வரை உலகில்பக்தி நிலைத்திருக்க நீங்கள் விதை ஊன்றுவது உங்கள் பாக்கியமல்லவா? ஸர்வ தர்மங்களையும் நாம் அறியாவிட்டாலும், அவதாரமூர்த்தி வருங்காலத்தில் அவரிடம் பக்தியை மட்டும் எல்லோரும் கொள்வார்களானால், அதுவேபோதும். அதன் மூலமாய் தர்மங்களைத் தெரிந்துகொள்வோம். "அநந்யபக்தியால் மட்டும் என்னையறிய முடியும்" என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கீதையிற் கூறியபடியே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பெருமையை இடையர்களுக்கு இடையப் பெண்கள் தான் அறிவுறுத்தினரென்று கேட்டிருக்கிறோம். அதேமாதிரி, இக்காலத்திலும் வரப்போகும் பரமாசார்யனிடம், ஆண்மக்கள் அநேகருக்கு பக்தியில்லை. உங்கள் மூலமாகத்தான் அவர்களுக்கு பக்தி பெருகவேண்டும். ஸ்திரீகளுடைய நிஜபக்திக்கு பகவான் மிகவும் கட்டுப்பட்டவர். பகவான் திரௌபதீமாநஸமரக்ஷணம் செய்யவில்லையா? பகவான் உலகில் உதித்து ஸங்கடங்களைத் தீர்த்து சமாதானத்தை நிலைபெறச்செய்யும்படி தீவிரமாய்ப் பிரார்த்தியுங்கள். அவர் நிச்சயம் வருவார். கோபிகைகளின் சங்கமொன்று முற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தால், இப்போதும் உங்கள் பக்திக்குரிய பொதுச் சங்கம் ஒன்று அவசியமல்லவா? பூர்வ ஜன்மங்களில் ரிஷிகளாயிருந்தவர்கள் கோகுலத்தில் ஸ்திரீகளாய்ப் பிறந்தார்களென்றால், இக்காலத்திலும் அத்தகைய புண்யாத்மாக்கள் ஸ்திரீகளாகிய உங்களுக்குள் இல்லையென்று எவர் மறுப்பார்? எத்தனையோ அரிய ரத்தினங்கள் ஸமுத்திரத்திற் புதைந்து கிடப்பனபோல, உங்களுக்குத் தக்க கல்வி ஏற்படாமையால், உங்களிடத்துள்ள நக்ஷத்ரம் பிரகாசிக்கமுடியவில்லை. உங்கள் கல்விக்கு நீங்களே முயலவேண்டுமல்லாது வேறொருவர் உங்களுக்காகக் கற்கமுடியாது.

உங்களுக்கு பக்திமயமான கல்வியைப் புகட்ட, உதயதிசை நக்ஷத்ர சங்கம் நம் இந்தியாவிற்கு ஓர் பெரும் பாக்கியமாகவுள்ளது. இத்துடனுள்ள துண்டுப் பத்திரிகைகளைப் படித்து, இச்சங்கத்தின் நோக்கங்களையும் உயர்வான பிரயோஜனத்தையும் ஜனங்களுக்குள் பரவச் செய்து, இதைப்படிக்கும் ஒவ்வொரு சகோதரியும், தம் அருகாமையில் ஒரு சிறு நக்ஷத்திரக் கிளைச்சங்கத்தை ஏற்படுத்தி வருமாறு வேண்டுகிறோம். ஒரு தெருவிலுள்ள நாலைந்து வீட்டுக்கு ஒரு சங்கம் வீதம் நந்

நாட்டில் ஏற்படவேண்டும். வீண் வம்பைத் தவிர்க்கவும் பிறர் குற்றத்தை மறக்கவும் மன்னிக்கவும், பிறரிடத்து அன்போடு நடக்கவும் பழகுமின். எவரிடத்தினும் அணுவளவாவது ஒரு நற்குணத்தைக் கண்டு அதை நாம் அடையும்படிக்கும், எல்லாவற்றிலும் தம் சொந்த பிரயோஜனத்தையே பெரிதும் பாராட்டாமல், நாளுக்கு நாளதிகமாய் எத்தனை விதங்களில் பிறர்க்கு உபயோகமாய் வாழலாமென்பதையும் தெரிந்து நடக்க முயலுங்கள். ஸ்ரீ பெஸண்ட் அம்மை எப்படி உழைக்கிறார் பாருங்கள்.

அதற்கு சாதனமாக, அருகாமையிலுள்ள நாலைந்து வீட்டுப் பெண் மக்கள் ஒருவர் வீட்டில் பிரதிதினமும் சாவகாசமான ஒரு குறித்த நேரத்தில், அல்லது வாரமொரு முறையாவது, குறித்த சமயத்தில் கூடி, அமைதியாயும் சாந்தமாயும் ராமாயணம், பாகவதம் முதலியவைகளைத் தமிழில் படிப்பதோடு அவைகளின் ஸாரங்களையும் படிப்பினைகளையும் சிந்தித்தறியலாம். நமது பூர்ணசந்திரோதயம் முதலிய பல பத்திரிகைகளை வருவித்து, நந்தேசத்தின் தற்கால நிலைமையையும், அதில் அவதார மூர்த்தியைப்பற்றி எழுதப்படும் வியாஸங்களையும் படிக்கலாம். சந்தேகங்கள் உண்டானால் எம்மைப்போன்றவர்கட்கெழுதினால், நமக்குத் தெரிந்த அளவு தெரிவிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். இப்படி கிராமங்கள் தோறும் தெருக்கள் தோறும் ஸ்திரீகள் அனைவோரும் ஒருமித்து, இவ்வுதயதிசை நக்ஷத்ர சங்கத்தை ஏற்படுத்தி நடத்தி வருவீர்களானால், நம் இந்தியாவில் புதிய விளக்கேற்றி வைத்தமாதிரி பிரகாசம் ஏற்படும். ஞான மணம் கமழும். லக்ஷ்மியும், ஸரஸ்வதியும் நம் இந்தியத் தாயோடு ஒருமித்து வாழ்வார்கள்.

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்
அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காண்பதறிவு

என்று திருவள்ளுவர் எழுதியுள்ள பிரகாரம், எவ்விதத்திலும் நல்லோரை உபசரிக்கத்தக்க ஸ்திரீ சங்கங்கள் ஏற்படவேண்டும். எவர் சொல்வதையும் கேட்குமுன் தள்ளிவிடலாகாது, கேட்குமுன் அங்கீகரிக்கவுமாகாது.

உங்கள் பேதைமைக் குணம் நல்லதேயானாலும், அறிவின்மையைக்கண்டிப்பாய் தவிர்க்கவேண்டும். உங்கள் பூர்ண பக்தியையும் தைர்யத்தையும் கொண்டு அறிவின்மையை விலக்கவேண்டும். உண்மைப்பரோபகாரிகள் இன்னாரென்று அறிந்து அவர்களுடன் ஒத்து உழைக்கவேண்டும். அவர்களை ஆதரித்து ஆஷாடபூதிகளைத் தவிர்க்கவேண்டும். பழத்தின் ருசியைக்கொண்டு மரத்தின் யோக்யதையை நாம் அறிவதுபோல, பரோபகாரம் என்னும் ஓரேகுறியை முன்வைத்து,

இன்னார் பெரியோர் என்று அறியலாம். அப்படி அறிந்த க்ஷணமே நீங்கள் அவருடன் ஒத்து உழைக்க முன்வரவும் வேண்டும். பர்த்ருஹரி சொல்லியபடி உலகத்தின் நீதி நிபுணர்கள் உங்களைப் புகழ்ந்தாலும் இகழ்ந்தாலும், ஐசுவர்யம் பெருகினாலும், குறைந்தாலும், இன்று மரணம் வரக்கூடியதாயிருந்தாலும், அல்லது ஒரு யுகம் கழிந்துதான் மரணம் வரும் என்றாலும், நியாய முறையினின்றும் ஒரு மயிரிழைகூட தீரர்கள் விலகமாட்டார்கள். இதை உஙகட்குச் சொல்வானேன் என்றால் நியாய வழியில் செல்வோருக்கு அபரிமிதமான இடையூறுகள் அவசியம் வரும். அவைகளை அலக்ஷியமாய் எதிர்க்கவேண்டும். இத்தகைய சீலமில்லாதவர்கள் பிறர்க்கு ஒரு போதும் உபயோகமாய் வாழ இயலார். ஆகவே நந்தேசத்து ஜயசீலர்களும் ஜயவீரர்களுமான தற்கால முற்காலத்து ஸ்திரீ புமான்களின் சரித்திரங்களைப் படிப்பீர்களானால், உங்கள் மனோபாவத்திற்குத் தக்கபடி, இனி நம் தேசத்தில் பிறக்கும் ஜீவர்கள் ஒளி நிறைந்த நக்ஷத்திரங்களாய்ப் பிரகாசிக்கத்தக்க சரீரங்களைக் கொடுக்க வல்லவராவீர்கள். உங்கள் தகைமைக்குத் தக்கபடி சிறிதளவாவது இதில் உதவிபுரிவீர்களானால், அது பகவானுக்குச் செய்த கைங்கர்யமாகும்.

"சீவனென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை" என்னும் திருமூலர் வாக்குக் கிணங்க, ஜீவர்களின் க்ஷேமத்திற்கு நாம் உழைப்பதே ஸ்வாமியினுடைய சித்தத்தை யறிந்து உழைப்பதாகும்.

ஸ்திரீகளுக்கு நமது பூரணசந்திரோதயம் அரைச்சந்தா விகிதத்திற்குக் கொடுக்கப்படும். இம்மாதிரிப்பத்திரிகைகளை வேண்டுவோர் தம்மாலியன்ற எவ்வற்பத் தொகையாவது எமக்கனுப்பினால், அதற்குத் தக்க துண்டுப் பத்திரிகைகள் அனுப்பப்படும். அவைகளைப் பிறர் பலருக்குக் கொடுத்து நம் சங்கத்தைப் பரவச்செய்யலாம்.

தங்கள் சகோதரன்,

பி. எஸ். ராமசுப்பையர்,

பழமொழிகள் :—

நற்குணமே நல்ல ஆஸ்தி.

நற்பெண்டீர் நல்லதைக் கண்டால் நமது நாயகனுக்கு என்பார்.

நன்மை செய்திடில் நாலிடை யூறும் வரும்.

நன்மை செய்தார் நன்மை பெறுவார்.

தீமை செய்தார் தீமை பெறுவார்.

நன்மை கடைப்பிடி.

நல்லோர்க்குப் பொறுமையே துணை.

சமாசாரக் குறிப்பு.

சுதேசமித்திரன்.

ஒப்பந்தக் கூலிகளைப்பற்றி

இராஜப்பிரதிநிதியை ஸ்திரீகள் பேட்டி கண்டனர்.

இந்தியாவின் பல பாகங்களினின்றும் ஸ்திரீகளின் பிரதிநிதி கோஷ்டி ஒன்று ஒப்பந்தக் கூலிகளைப்பற்றி இராஜப்பிரதிநிதியைக் கண்டு பேசப்போகிறதாக முன்னமே சொல்லியிருந்தபடி, சென்ற 24-ந்தேதி அவர்கள் இராஜப்பிரதிநிதியை பேட்டி கண்டுகொண்டனர். நவீன இந்தியாவின் சரித்திரத்தில் இம்மாதிரியான சம்பவம் இதுதான் முதல் தடவையானதால், இது ஞாபகத்தில் என்றும் இருக்கக்கூடியது. பம்பாயிலிருந்து தான் இந்த பிரதிநிதி கோஷ்டியில் ஸ்திரீகள் அதிகமாகச் சேர்ந்திருந்தார்கள். ஸ்திரீகள் ராஜப்பிரதிநிதியை பேட்டி கண்டு கொள்ள வேண்டுமென்ற விஷயம். அந்த மாகாணத்திலிருந்து உற்பத்தியானதாலேயே, அங்கிருந்து ஸ்திரீப் பிரதிநிதிகள் அதிகமாய்ச் சேருவதற்குக் காரணமாயிற்று. அப்புறம் வெகுநாள் கழித்தே மற்ற மாகாணங்களிலிருந்தும் பிரதிநிதிகளைப் பொறுக்கியெடுப்பது என்ற உத்தேசம் உண்டானதும், பம்பாயிலிருந்து ஸ்திரீப் பிரதிநிதிகள் அதிகமாக சேர்ந்திருப்பதற்கு மற்றொரு காரணமாகும். பின்வரும் பத்திரம் மிஸஸ் ஜிகாங்கீர் பி பெடிட் என்பவரால் இராஜப்பிரதிநிதிக்கு வாசித்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

வேண்டுகோள் பத்திரம்.

"இந்த மகா யுத்தம் நடக்கும் காலத்தில் தங்களுக்கு ஒழிவு நேரமில்லாத இச்சமயத்தில் இந்தியாவின் ஸ்திரீகளின் சார்பாக, வெகு பக்ஷமாக எங்களை நல்வர வேற்கச் சம்மதம் கொடுத்ததற்காக நாங்கள் தங்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துகிறோம். முதன் முதலாக யுத்தகாலத்தில் இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கூலிகள் அந்நிய நாட்டுக்கு ஒப்பந்தத்தின் பேரில் போகக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது கண்டு மிகவும் வந்தனமுள்ளவராயிருக்கிறோம் என்று சொல்ல நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குடியேற்ற நாடுகளில் எங்களுடைய சகோதரிகளாகிய ஸ்திரீகள் எவ்வளவு அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்களென்றும், எவ்வளவு துக்கத்திற்கும் உட்படுத்தப்படுகிறார்களென்றும் தங்களுக்குச் சொல்ல வந்தோமே தவிர வேறு ஸ்திரீ ஜாதியாகிய நாங்கள் சொல்ல வந்தது ராஜீய காரணங்களை யுத்தேசித்தல்ல. நாங்கள் எங்கள் வீட்டு வேலைகளை விட்டுவிட்டு வெளியே வருபவர்களல்லர். மேற்கூறிய மானக்கேடான சம்பவம் ஸ்திரீகளுக்கு நேரிட்டு ஸ்திரீ சமூகம் சிரமப்படுகிற

தென்ற விஷயத்தை முன்னிட்டு எங்களுடைய ஜாதி வழக்கங்ளையும் தூரவைத்துவிட்டு, இக்குறைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டி தங்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள வந்தோம்.

இந்திய ஸ்திரீகள் கிராமாந்தரங்களிலிருந்து ஒப்பந்தக் கூலிகளாக குடியேற்ற நாடுகளுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு உதவியில்லாமல் படும் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கக் கேட்டுக்கொள்ள இங்கு வந்து சேர்ந்தோம். இந்த ஒப்பந்தக் கூலி முறையினால் அந்த ஸ்திரீகள் படும் சிரமங்களை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இவை ஏற்கெனவே ஐரோப்பியர்களாலும் இந்தியர்களாலும் எடுத்து அடிக்கடி ஒரேமாதிரியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியா கவர்ன்மெண்டே அம்முறையை மிகவும் கடிந்துபேசி யிருக்கின்றனர். எங்களுடைய சகோதர சகோதரிகள் படும் கஷ்டங்களால் மனம் மிகுதியும் சிரமமடைந்த உணர்ச்சி உண்டாயிருக்கிற தென்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டியே நாங்கள் தங்களிடம் இன்று வந்தோம். எங்களுடைய தேசஸ்திரீகள் எப்போதும் கோழைத்தன முள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு ஆதரிப்பாரும் அக்குடியேற்ற நாடுகளில் இல்லாமலிருந்தால் அவர்கள் படும்சிரமமும் துன்பமும் இவ்வளவாகுமென்பதைத் தங்களுக்கு தெரிவிக்கவே இங்கு வந்தோம். அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பங்கள் குழந்தைகள் முதலானவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டுத் தூரதேசங்களில் படும் பாடும் கஷ்டமும் துன்பமும் கொஞ்சமல்ல. அவர்கள் அடையும் அவமானம் முதலியவைகளால் எங்கள் மனது மிகவும் உருகுகின்றது.

மேற்கூறிய குடியேற்ற நாடுகளில் சென்ற சிலவருஷங்களாக இவ்வொப்பந்தக் கூலிகள் படும் கஷ்டம் துன்பங்களினால், இனி தொழில் முறையில் பயிற்சி பெறாத இந்தியர்கள் எவரும் அங்கு போக முடியாதபடி ஆகிவிட்டது. ஆகவே தன் மதிப்புள்ள எந்த இந்தியரும் 1 ஸ்திரீகளாகட்டும், புருஷர்களாகட்டும் இந்திய தேசத்தின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டி இனி அகுடியேற்ற நாட்டுக்கு ஒப்பந்தக்கூலிகளாக போகக்கூடாது. ஆகவே ஒப்பந்தகூலிகள் அந்நிய நாட்டுக்கனுப்பப்படும் வழக்கம் ரத்து செய்யப்படும் என்று ஏற்கெனவே இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் சொன்னவாக்கை, யுத்தக்காலத்தில் கூலிகள்வேற்று நாட்டுக்குச் செல்லக்கூடாது என்று கட்டளை அனுஷ்டானத்திலிருக்கையிலேயே நிறைவேற்றிவிடும் படியாக நாங்கள் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

முடிவாகஎங்களுடைய உணர்ச்சியின் தன்மையை நன்றாக அறிந்து இந்திய ஸ்திரீகளின் மானம் கௌரவம், முதலியவற்றிற்கு ஹானியையுண்டுபண்ணுகிற ஒப்பந்தக்கூலி முறையைச்சாசுவதமாய் ரத்து செய்து எங்களுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியறிதலைப் பெற்று பிரிட்டிஷ் ராஜ்

யத்தின் பெருமையான ஆட்சியை நிலைநாட்ட தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்;

தங்கள் பணிவுள்ள ஊழியர்கள் (ஒப்பம்.)

ஸரோஜினி நாயுடு, மெஹ்ரி டி டாடா, உமா தாரு, ருபில் ஷாப்பீகம், சுந்தராபாய், டி ஸரூர்லக்ஷிமி (மிஸஸ் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி) சூடாமணி அம்மாள் (மிஸஸ் ரங்கசாமி ஐயங்கார்) ஷியாஜிஜி காங்கீர் பெடிட், லேடி ஜேஷி போஸ், மிஸஸ் இகே ராய்.

லேடி ஹர்நாம் சிங்கு முதலியவர்கள் உடம்பு அசௌகரியத்தினாலும் இன்னும் அவஸரமான காரணங்களை யுத்தேசித்தும் டிபுடேஷனில் வரவில்லை.

மேற்கூறிய பிரதிநிதிகளுக்கு ராஜப் பிரதிநிதி பின்வருமாறு பதில் கூறினர்.

ராஜப்பிரதிநிதியின் பதில்.

உங்களை நல்வரவேற்க எனக்கு விசேஷ சந்தோஷமுண்டாகிறது .நான் சந்தோஷமடைவதற்குக் காரணங்கள் இரண்டு உள்ளன. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் அரசாட்சியில் ராஜப் பிரதிநிதியை ஸ்திரீகள் வந்து பேட்டி கண்டுகொண்டது இதுதான் முதல்தடவையாகுமென்று நம்புகிறேன். இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இந்திய ஸ்திரீகளின் ஆலோசனையைக் கேட்டுச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் மிகுதியும் உள்ளன. ஸ்திரீகளின் கல்வியைப்பற்றி அவர்களின் ஒத்தாசையும் ஆலோசனையும் கவர்ன்மெண்டுக்கு மிகுதியும் வேண்டியிருக்கிறதென்று சொல்லுவேன். போன ஜனவரி மாசத்தில் வித்தையிலாகா டைரக்டர்கள் ஒன்று கூடியபோது கல்விக் குறைவினால் ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் அதிக தாரதம்மியம் ஏற்பாட்டிருக்கிறதென்றும், கல்வியில் ஒரு தேசத்தில் ஸ்திரீகள் பின்னிலையையும், புருஷர்கள் முன்னிலையையும் யடைந்திருத்தல் தக்கதல்ல வென்றும் நான் பேசினேன். ஆசாரமுறை இடையூறாய் நின்று இந்திய ஸ்திரீகளின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு பங்க முண்டாகின்றதென்பதை நான் அறிவேன். இந்த விஷயத்தில் உங்களைப்போலொத்த ஸ்திரீகள் கூடி ஆலோசனைகள் செய்து கவர்ன்மெண்டுக்கு இது விஷயத்தில் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டியது முக்கியமான கடமையல்லவா? ஸ்திரீ சமூகத்தில் சுகாதாரம் அவசியம் கவனிக்கப்படவேண்டும். காச நோயால் பீடிக்கப்படாமலிருத்தற்குரிய சௌகரியமான மார்க்கங்கள் இன்னின்னவை யென்று அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் தேசத்தில் கல்வி நலமும் புத்தியின் உயர்ச்சியையும் பெற்ற இந்திய ஸ்திரீகள் கூட்டம் கூட்டமாய் ஆங்காங்கு சேர்ந்து தம்முடைய தேச ஸ்திரீகள் கல்வி

சுகாதாரம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுவது அவசியமாயிருக்கிறது.

இப்போதுநீங்கள் மேற்கொண்ட ஆரம்ப முயற்சியினால் பிற்காலத்தில் விசேஷ நன்மை யுண்டாகுமென்று நினைக்கிறேன். மிகவும் முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி என்னிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதைக் கேட்க எனக்கு சந்தோஷமுண்டாகிறது. உங்களைநல்வரவேற்பதற்கு இதுஇரண்டாவது காரணமாகும். நீங்கள் வந்த விஷயத்தில் எனக்கு மிகுந்த அனுதாபமுண்டென்றுதான் அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஒப்பந்தக்கூலி முறையால் உண்டாகும் சிரமங்களைப்பற்றி நீங்கள் சொல்வதை நான் அறிவேன். அதைப்பற்றியும் எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. நீங்கள் கொடுத்த பத்திரத்திற்கு நீண்ட பதிலைச் சொல்ல தேவையில்லை.

யுத்த காலத்தில் ஒப்பந்தக் கூலிகளை அந்நியநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டதற்குக் காரணத்தை நீங்களறிவீர்கள். இந்த வியாபாரம் ஒரு முறை நின்றபிறகு மறுபடியும் நடக்கும் என்று தோன்றவில்லை. இனி பிற்காலத்தில் அதிகவரும்படியை எதிர்பார்த்து இந்தியாவை விட்டுப்போக உத்தேசிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் நேரும்பட்சத்தில், இப்போது ஒப்பந்தக்கூலி முறைபோலில்லாமல், வேறு நிலைமைகள் நாம்மிகுதியும் கவலைகொள்வோம் என்பதை நான் உறுதியாய்ச்சொல்லுவேன். அப்போது ஸ்திரீஜாதிகளின் மானம் காப்பாற்றப்படும்படி முன்னால் கவனிப்பது எங்களுடைய விசேஷ சிரத்தையாயிருக்கும்.

இந்தியாவின் புத்திரிகளும் புத்திரர்களும் தங்களுடைய சொந்த தேசத்தில் மனச்சந்துஷ்டியுடையவர்களா யிருக்கவேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்குமாறு, இந்தியாவில் கைத்தொழில்கள் முதலியன விருத்தி செய்யப்பட்டு, தொழிலாளிகளுக்கு இந்நாட்டிலேயே வேலை அகப்படுவதற்கு வேண்டிய சௌகரியம் செய்து கொடுக்கப்படுமென்று எதிர் பார்க்கிறேன். உங்களுடைய விண்ணப்பத்தில் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தில் நான் கொண்ட அநுதாபம் இப்படிப்பட்டதென்பதை அப்போது உணரும்படியாயிருக்கும். உங்களுடைய குறைகளைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள அசௌகரியத்தையும் பாராமல், நீங்கள் இவ்வளவு தூரம் டில்லிக்கு வந்து என்னைப் பார்த்ததற்காக நான் மிகுதியும் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.''

ஐரோப்பிய ஸ்திரீகளின் கடிதம்.—இந்தியாவில் வசிக்கிற ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் ராஜப்பிரதிநிதிக்கு எழுதிக்கொடுத்த கடிதத்தையும் மிஸஸ் ஜிஹாங்கீர் பெடிட் ராஜப்பிரதிநிதிக்கு வாசித்துக்கொடுத்தார். அக்கடிதம் இராஜப் பிரதிநிதியின் பேட்டி காணப்போகும் ஸ்திரீ டிபுடேஷனுக்கென்று விலாசமிட்டிருந்தது. அதன் ஸாராம்சம் பின்வருமாறு:—

ஒப்பந்தக் கூலிகளை குடியேற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பும் முறையைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்ற கருத்துள்ள விண்ணப்பத்துடன் வரும் இந்திய ஸ்திரீப்பிரதிநிதிகள் ராஜப்பிரதிநிதியால் 24-ந் தேதி வரவேற்றப்படுவார்கள். இந்த உணர்ச்சியில் நாங்களும் மிகுதியும் அநுதாபம் கொண்டவர்களென்பதை தாங்கள் அறியவேண்டும். தங்களுடன்கூட நாங்களும் ராஜப்பிரதிநிதியின் சமீபம் வராமற் போன போதிலும் விசேஷமான துன்பம் அவமானம் முதலியவைகளை இந்தியஸ்திரீ சமூகங்களுக்கு விளைவிக்கிற இந்த ஒப்பந்தக்கூலி

முறையை இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் சீக்கிரத்தில் ரத்து செய்யும் காரியத்தில் எங்கள் மனசும் கலந்திருக்கிறதென்பதை இதனால் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். தங்கள் உண்மையுள்ள,

(ஒப்பம்) மேரி எம் ஹிட்டன்; டி. என். பிரவேட்; ரெஜோரி; எப் ராபர்ட்ஸன்; ஹேஸல்ட்டால்பர் வி இ ஆர்தர்; எ கிரீவ்ஸ்; ஹாயிமார்ட்டின் மொர்ன்னி; மேயர்ஹெஸ்டா கிரேஹுணுஹாக் ஏமி, ஆர்லிவியன்ரீட், பிரான்ஸிஸ் எம் ஹில்.

ஸிந்து நாட்டு ஸதிரீகளின் கடிதம்.—ஒப்பந்தக் கூலி முறையை சீக்கிரம் ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானமும் இந்த டிபுடேஷனில் நல்லுணர்ச்சியும் அநுதாபமும் கொண்ட ஸிந்து நாட்டு ஸ்திரீகளின் கடிதமொன்று இராஜப்பிரதிநிதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இது விஷயமாய் தேச முழுவதும் கொண்ட அநுதாபத்தை மிகுதியும் குறிக்கும் தந்திச் சமாசாரங்களும் செக்ரிடரிக்கு வந்திருந்தன.

லேடி சேம்ஸ போர்ட்டும் டிபுடேஷனும்:—டிபுடேஷனை இராஜப் பிரதிநிதி நல்வரவேற்ற பிறகு அங்கு வந்த ஸ்திரீகளெல்லாரையும் லேடி சேம்ஸ் போர்டு வரவேற்று அவர்களுக்குத் தேயிலைப்பானம் கொடுத்தார். சற்று நேரம் தாங்கள் வந்த காரியத்தைப் பற்றிச் பேசியிருந்தபிறகு அவர்கள் ராஜப்பிரதிநிதியின் அரண்மனையினின்றுநீங்கிச் சென்றார்கள்.

சைதாப்பேட்டை உபாத்திமார்களின் காலேஜ்

உபாத்திமார்களின் சங்கம்

(ஜூனியர் பிராஞ்சு.)

இச்சங்கத்தின் வருஷாந்த மீட்டிங் சென்றமாதம் காலேஜ் கட்டடத்தில்கூடிற்று. கனம் திவான் பகதூர் ராஜகோபலாச்சாரியார் அக்கிராசனம் வகித்தார்.

"உபாத்திமார்களும், அவர்களுடைய சுற்று நிலைமையும்" என்ற விஷயத்தைப்பற்றி மிஸ்டர் சி. எஸ். சுந்தரம் ஐயர் ஒரு உபந்நியாசஞ் செய்தார். ராஜீய, ஜனசார, பொருளாதார விஷயங்களில் இந்தியர்கள் புதிய வழியை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இவ்வித மாறுதலான நிலைமையை உபாத்திமார்களும் அனுஷ்டித்து மாணாக்கர்களையும் அவ்வழிகளில் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று உபந்நியாசகர் பேசிமுடித்தார். சேர்மன் எழுந்து நின்று உபாத்திமார்களின் தொழில் கஷ்டமானதும் பொறுப்பேற்றமுள்ளதுமாகும் என்றும் தேசம் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையை கவனித்துப் பார்த்தால் அத்தொழில் நிரம்ப கஷ்டமானதென்றும் சொல்லி விட்டு உபாத்திமைத் தொழிலை வகிக்கப் போகும் சிறுவர்களை நோக்கி நீங்கள் உங்களுடைய வேலைகளை உங்களாலான சாமர்த்தியத்துடன் செய்து வர வேண்டுமென்றும் அப்படிச் செய்து வந்தால் பிறகு உங்களுடைய நித்யகடமை இன்னது என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுவீர்கள் என்றும், கடையில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட கடமையைச் சரிவர முடித்துவிட்டோம் என்ற மனத்திருப்தி உண்டாகுமென்றும் 30-40 பிள்ளைகள் அடங்கிய ஒரு வகுப்பை ஒழுங்காக நடத்தி வருவது நிரம்ப சிரமமான காரியமென்றும், ஒரு வருஷ காலம் வரையிலும்

ஒரு ஸெட்டு மாணாக்கர்களை நல்ல வழியில் பயிற்சி செய்வித்து கல்வியைக் கற்றுக்கொடுத்த பிறகு, மற்றொரு வருஷத்திற்கு மற்றொரு புதிய ஸெட்டு மாணாக்கர்களை மறுபடியும் அதே விதமாய் தயார் செய்வது நிரம்ப கஷ்டமான காரியமென்றும் இப்படியே செய்து வந்தால் உபாத்திமார்களுக்கு அனுபோகம் ஏற்படுமென்றும் பிறகு அவர்களுடைய வேலை அவ்வளவு பிரயாசமாக இராதென்று பல புத்திமதிகளைச் சொல்லிவிட்டு அடியிற்கண்ட வேறு சில புத்திமதிகளையும் சொன்னார். நீங்கள் எப்பொழுதும் ஜனங்களுடன் கூடி உறவாடி நடமாடி சிநேக பாவங்காட்டி கலந்திருக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வது அவர்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் சரியே இல்லாவிட்டாலும் சரியே. நீங்கள் அப்படிச் செய்வதிலிருந்து பின் வாங்கவேண்டாம். ஜனங்களுடன் ஒத்திருக்கவேண்டும். கக்ஷிகளில் சேரக்கூடாது. கல்வி விஷயமாய் நீங்கள் பேசினால் எவருக்கும் விரோதமே இராது. உபாத்திமைத் தொழிலுக்கு அபார சாமர்த்தியமும் அறிவும் விசால புத்தியும் வேண்டும். இன்னும் 25-30 வருஷ காலம் வரையிலும் இப்பொழுதிருக்கும் இந்த நிலைமை நீடித்திருக்கும். உபாத்திமார்கள் அவர்களுக்கேற்பட்ட காரியங்களிலேயே தலையிடவேண்டுமேயன்றி மற்றவர்களுடைய காரியங்களில் தலையிடக்கூடாது என்று சேர்மன் பேசி முடித்தார்.

மிஸ்டர் எச். எஸ். டன்கன் சேர்மனுக்கு வந்தனமளிக்க சபை கலைந்தது.

லாகூர் ஸ்திரீகள் ஒப்பந்தக் கூலி டிபுடேஷனில் ஏன் சேர வில்லை?

ஒப்பந்தக் கூலி முறையை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஸ்திரீகளின் பிரதிநிதிகளின் கூட்டம் ராஜப்பிரதிநிதியினிடம் சென்ற 24-ந் தேதி போய்ச் சேர்ந்து ராஜப்பிரதிநிதியிடம் பேசி வந்த விஷயம் ஏற்கனவே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இந்த டிபுடேஷனில் லாகூர் ஸ்திரீப் பிரதிநிதிகள் போய்ச் சேரவில்லை. ஒப்பந்தக் கூலிகள் வேற்று நாட்டிற்கும் போகக்கூடா தென்று ராஜப்பிரதிநிதி உத்தரவிட்டது, தற்போது நடந்து கொண்டிருக்கும் யுத்த விஷயத்தை யொட்டியே தவிர, வேறு அந்நாட்டில் இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு நேரிடும் மானத்தைக் காப்பதற்காகப் பிறப்பித்த உத்தரவன்று, என்று தப்பர்த்தம் பண்ணினதே காரணமாகும். லாகூர் ஸ்திரீகள் டிபுடேஷனில் கலக்காததற்கு இதே காரணமென்று லேடி மேடாவுக்கு மிஸஸ் ஸரள தேவி சௌதரி தந்திச் சமாச்சாரம் அனுப்பியிருந்தார். ராஜப்பிரதிநிதி ஸ்திரீகளின பிரதிநிதிக் கூட்டத்திற்கு இந்திய ஸ்திரீகளின் மானத்தைக் காப்பதற்காக ஒப்பந்தக் கூலி முறையை ரத்து செய்திருப்பதாகச் சொன்னது எல்லாருக்கும் திருப்தியைத் தருகிறது.

இங்கிலாந்தும் ஸ்திரீ சுதந்தர வாதிகளும்.

மிஸ்டர் ஆஸ்குயித் ஆமோதிக்கிறார்.

இங்கிலாந்திலே ஸ்திரீகளுக்கு வோட் கொடுக்கும் சுதந்தரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதன் சம்பந்தமாய் விசாரணை செய்த கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்களாகையால் அதை யனுசரித்து

ஸ்திரீகளுக்கு வோட் கொடுக்கும் சுதந்தரத்தைக் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென காமன்ஸ் சபையில் மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் ஒரு தீர்மானத்தைப் பிரேரணை செய்தார். யுத்த சமயத்தில் ஸ்திரீகள் பற்பல வழிகளில் தேச சேவகம்செய்து வந்திருக்கிறார்களென்றும் ஆகவே அவர்களுக்கு வோட்கொடுக்கும் சுதந்தரத்தை கொடுக்காமலிருப்பது யுக்தமல்ல வென்றும் மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் சொன்னார்.

இவ்விஷயமாய் கவர்ன்மெண்ட் தீர்மானங்கள் செய்வதற்கு முன்பு தற்போது போர் முனையிலிருந்துவரும் போர் வீரர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டறிந்து கொள்வது அவசிய மென்றும் யுத்தத்திற்கு பிறகு செய்யப்படும் சீர் திருத்தங்களில் போர்வீரர்களின் அபிப்பிராயத்தையும் கலந்து கொள்வது அவசிய மென்றும் ஸ்திரீகளின் ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ற அளவு பிரதிநிதி பாத்யம் கொடுத்துவிட கவர்ன்மெண்ட் தயாராயில்லை யென்றும் மிஸ்டர் லாயிட் ஜார்ஜ் சொன்னார். இந்த யுத்த சமயத்தில் ஸ்திரீகள் செய்து வரும் வேலைகளைப்பற்றி மிஸ்டர் லாயிட் ஜார்ஜ் வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து கூறிவிட்டு சுதந்தரங்கள் கொடுப்பதென்ற பிரச்னையை பார்லிமெண்ட் வசத்தில் தாம் தீர்மானத்திற்கு விட்டுவிடப் போவதாயும் சொன்னார். பார்லிமெண்ட் எவ்விதத் தீர்மானம் செய்யு மென்பதில் தமக்கு சந்தேகமில்லை யென்றும் சொன்னார். கமிட்டி செய்திருக்கும் ரிபோர்ட்டைப் பற்றி வியந்து கூறி அதில் கண்ட சிபார்சின்படியே ஸ்திரீகளுக்கு சுதந்தரங் கொடுக்க சபை மெம்பர்கள் உடன்படும்படி தாம் வேண்டிக் கொள்வதாயும் மிஸ்டர் லாயிட் ஜார்ஜ் சொன்னார்.

ஸ்திரீ சுதந்தர மசோதா கொண்டுவரப்படும்.

ஸ்திரீகளுக்கு வோட் கொடுக்கும் சுதந்தரத்தை யளிப்பதற்கான சட்டஞ் செய்வதற்காக மசோதா ஒன்று காமன்ஸ் சபையில் கொண்டுவரப்படுமென்றும், ஸ்திரீகளுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பலர் வெகுபலமாய் வற்புறுத்திக் கூறுவதினால்தான் கவர்ன்மெண்ட் இதன் சம்பந்தமாய் மசோதா கொண்டுவரத் தீர்மானித்ததென்றும் மிஸ்டர் போனர்லா தெரிவித்தார்.

சண்டை முடிவடைகிற வரையில் ஒரு புது எலெக்ஷன் ஜாப்தாவை மட்டும் தயார் செய்து விட்டு அத்துடன் போர் வீரர்களுக்கு வோட்டு கொடுக்கும் சுதந்திரத்தைக் கொடுத்துவந்தால் போதுமென யூனியனிஸ்ட்கக்ஷி மெம்பர்கள் மிஸ்டர் ஆஸ்குவித்தின் தீர்மானத்தில் ஒரு திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவந்தார்கள். அந்த திருத்தப் பிரேரணைக்கு விரோதமாய் 341 பெயர்களும் சாதகமாய் 68 பெயர் வோட்கொடுக்கவே திருத்தப் பிரேரணை தள்ளப்பட்டுப் போயிற்று. மிஸ்டர் ஆஸ்குவித் பிரேரணை செய்த தீர்மானம் சந்தோஷ ஆரவாரங்களுடன் ஒரு மனதாய் நிறைவேறி விட்டது.

வேல்ஸ் இளவரசர்.

உபகாரச் சம்பள கமிட்டி என்று ஒரு கமிட்டி யுத்தத்தில் வேலை செய்வோர்களின் பராமரிப்பின் பொருட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்த கமிட்டிக்கு வேல்ஸ் இளவரசர் அக்கிராசனாதிபதியாயிருந்தார். தற்போது அவர் தமது பதவியை ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டதாக மிஸ்டர் போனர்லா காமன்ஸ் சபையில் தெரிவித்துப் பேசியபோது ஸோல்ஜர்களின் க்ஷேமலாபங்களைக் கவனிப்பதில் இளவரசர் காட்டிய சிரத்தையைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறி, இளவரசரின் வயது உயர உயர அவர் பொதுக் காரியங்களில் காட்டும் சிரத்தையும் அதிகரிக்குமென்று நம்பலாமென்றும் அவர் சொன்னார். மிஸ்டர் ஆஸ்குவித்தும் இளவரசரைப் புகழ்ந்து பேசினார்.

குழந்தைகளின் படிப்பும் ராஜாங்கமும்

திருவாங்கூர் ஜனப்பிரதிநிதி சபையிலே கல்வி விஷயத்தைப் பற்றிவிவாதம் நடந்த பொழுது முகம்மதிய சமூகத்தில் ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டுமென்பதாக முகம்மதியப் பிரதிநிதிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பம்பாயிலே வண்டி யோட்டுதல் முதலிய பற்பல வேலையில் அமர்ந்துள்ள தொழிலாளிகள் பலரும் மகா நாடு கூடி, ஆரம்பப்படிப்பை இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் செய்துவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இது இப்படியிருக்க, குழந்தைகளுக்குப் படிப்புக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியது மிக்க முக்கியமெனத் தோன்றுகிறதென்றும், ஆகவே ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் தக்க கல்வி கொடுப்பது எல்லாருடைய கடைமையாகுமென்றும், பம்பாய் கவர்னரான லார்டு வில்லிங்டன் சொல்லியிருக்கிறார்.

வானசாஸ்திர சம்பந்தமாய் கிளப்பப்பட்டிருக்கும் பீதியைப்பற்றி கவலைப் பட வேண்டாம.

1917-ம் வருஷம் எப்ரல்மாதம் 20-ந்தேதி யன்று ஒரு சிறு கிரகம், பூமியுடன் மோதுகிறதென்றும் அதனால் பெரியவிபத்து உண்டாகப் போகிறதென்றும், ஒரு பொய் வதந்தி சென்னை நகர் எங்கும் பரவியிருக்கிறது. அதனால் ஜனங்கள் பீதியடைந்திருக்கிறார்கள், அந்த சிறு கிரகம் அமெரிக்காக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த மெக்ஸிகோவிலாவது, அல்லது மெக்ஸிகோ வளைகுடாவிலாவது. எப்ரல்மீ 20ந் தேதி விழுகிறதென்றும் அது தரையின் பேரில் விழுந்தால் இந்த பிரபஞ்சமே உருமாறிப் பொடியாக ஆனாலும் ஆகும் என்றும் அது சமுத்திரத்தில் விழுந்தால் பூமியைச் சூழ்ந்த சமுத்திர மெங்கும் அகோரமான அலைகளால் கொந்தளிப்பு உண்டாகுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. பொய்.

இதைப்போன்ற எத்தனையோ பொய்வதந்திமுந்தி பரவியிருந்தது. ஒரு கெடுதலும்சம்பவிக்க வில்லை. அந்தப்பொய் வதந்தியுடன் அதையும் சேர்த்துவிட்டு பீதியடையாமல் தைரியமாய் இருக்கலாம் அவ்வித நிகழ்ச்சி பலிக்காது என்று அநேகர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

ஸர். பி. எஸ். சிவசுவாமி அய்யருக்கு ஒருவிருந்துக் கச்சேரி:—ஸர் பி எஸ் சிவஸ்வாமி ஐயர் தமது பெரும் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொண்டுவிட்டதினால், அவருடைய நண்பர்களும் சென்னை சட்டசபை மெம்பர்களும் சேர்ந்து அவருக்கு தென்னிந்தியா தேகப்பயிற்சிச்

சங்கத்தின் கட்டிடத்திற் கருகில் ஒரு விருந்துக் கச்சேரியை நடத்தினார்கள். பல உத்தியோகஸ்தர்களும் பல கனதனவான்களும் வந்திருந்தார்கள். ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யரை விருந்துகச்சேரிகமிட்டியார் வரவேற்று உபசரித்தார்கள். அச்சங்கத்தின் வெளியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு பந்தலில் அனைவரும் வந்து உட்கார்ந்தவுடனே ஸ்ரீமதி சரஸ்வதிபாயால் நந்தனார் சரித்திர காலக்ஷேபம் நடத்தப்பட்டது. பிறகுசிற்றுண்டிகள் வழங்கப்பட்டன. பல தமாஷாக்களும் விளையாட்டுகளும் நடந்தன. கடைசியாக வாணவேடிக்கைநடந்தது.

லாய்ட்ஜார்ஜ் குறிப்பிட்டிருக்கும் விஷயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும்.

"யுத்தச் செலவுக்காக இப்பொழுது இந்தியாவிலிருந்து கிடைத்திருக்கும் பேருதவிக்கு இந்தியா கவர்ன்மெண்டினிடமும் இந்தியா ஜனங்களிடமும் மிகவும் மனப்பூர்வமான நன்றி காட்டுவதாக பிரிட்டிஷ் கவர்ன் மெண்டின் பெயரால் நான் சொல்லுகிறேன். யுத்த ஆரம்பகாலத்திலே இந்தியாவெங்கும் ராஜபக்தி நிதர்சனமாகக் காட்டப்பட்டது. யுத்தத்திற்கு உதவிபுரிவதில் உள்ள உற்சாகமும் வெளிப்பட்டது. இதுவரையில் இந்தியச்சேனையானது நிகரற்ற உதவி செய்திருக்கிறது. இதோடு யுத்தவிஷயமாய்ப் பணவுதவி செய்வதென்றுள்ள தீர்மானத்தைப்பார்த்தால், இந்த யுத்தத்திலே நமக்குள்ள லக்ஷியங்களுக்கு ஏகாதிபத்தியத்தைச் சேர்ந்த இதர நாடுகள் மனமார சார்பாயிருப்பதுபோலவே இந்தியாவும் சார்பாயிருக்கிற தென்பதற்கு நிதர்சனமான ருஜு காணப்படும். முடுக்கான இந்தயுத்த சமயத்திலே இந்தியா வலுவில் முன்வந்த சமயத்தில் வெளிப்படையான உதவிசெய்திருப்பதனால் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டுக்கு மனமார்ந்த திருப்தி ஏற்படுவதோடு ஏகாதிபத்தியத்திலுள்ள எவ்வகுப்பினருக்கும் ஜனங்களுக்கும் பரஸ்பரம் நல்ல எண்ணமும் ஏற்படவேண்டும்."

ராஜப்ரதிநிதி அவர்களின் பிரசங்கம்.

யுத்தக் கடன்.—யுத்தத்துக்காக நாம் வாங்கும் கடனுக எவ்வளவு தொகை இந்தியாவில் கிடைக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு கிடைக்கும்படி செய்வது நாமெல்லோருக்கும் ஏற்பட்ட கடமை. இந்தியாவுக்கும் அன்னிய தேசங்களுக்கும் நடக்கும் பணப்போக்கு வரத்து விஷயமாய் நமக் கேற்பட்டிருக்கிற கஷ்டத்தையே யல்லாமல், இங்கிலாந்துக்கும் அன்னிய தேசங்களுக்கும் நடக்கும் பணப் போக்கு வரத்து விஷயமாய் ப்ரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டத்தையும் இந்தியாவில் யுத்தக் கடனுகக் கிடைக்கும் தொகை நிவர்த்தி செய்யும் நம்மால் எவ்வளவு செய்யக்கூடு மென்பதை நாம் ஆழ்ந்து யோசனை செய்து முடிவு செய்யுமுன் நம்மால் கூடியதைச் செய்துவிட்டோமென்று நாம் ஒருவரும் நினைக்கக்கூடாது. நம்முடைய கையிலிருப்பதை யெல்லாம் கொடுத்தே விடும்படி நம்மை ஒருவரும் கேட்கவில்லை. நம்மால் கூடிய அளவு கடனுகக் கொடுக்கும்படியே நம்மைக் கேட்கிறார்கள். எல்லோரும் அவரவர்களால் கூடிய வளவு கடன் கொடுக்கவேண்டு மென்பது நம்முடைய விருப்பம். கடன் கொடுப்பது ஒவ்வொருவனுக்கும் கடமை யென்பதையும் அதனால் இன்னின்ன அனுகூலங்கள் விளையுமென்பதையும் எல்லோரும்

தெரிந்து கொள்ளும்படி நாம் செய்தால் தான் தேசத்திலுள்ள கோடானுகோடி ஜனங்களை கடன்கொடுக்கும்படி நாம் செய்யக்கூடும். இந்த உத்தேசம் நிறைவேற, ஜனங்களுக்கு இவ்விஷயமாய் அறிவூட்டும் வேலை செய்யப்படவேண்டும், அது உத்தியோக தோரணையில் செய்யப்படாமல், உத்தியோகஸ்தர்களால் செய்யப்படுமானால், பலன் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

கல்வி அபிவிருத்தி.

கல்வி அபிவிருத்தி விஷயமாக யுத்தத்திற்கு முன் நாம் எவ்வளவு வேகத்துடன் முன்சென்றோமோ அவ்வளவுவேகத்துடன் முன்செல்லக் கூடாமல் பண நெருக்கடி செய்து விட்டது. ஆயினும் பழைய அபிவிருத்தி குறையவில்லை. பண நெருக்கடியிருந்தும் உபாத்தியாயர்களின் சம்பளங்களை உயர்த்தி கொடுக்கவும் அவர்களைப் பயிற்சி செய்விக்கவும் செலவிட 30லட்சம் ரூபாய் திட்டத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்தப் பணத்தின் பலனாக தேசத்துக்கு விசேஷ நன்மை விளையுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். பாட்னாவிலும் டாக்காவிலும் யூனிவர்ஸிட்டி ஏற்படுத்தும்படி லார்டு ஹார்டிஞ்சு காலத்தில் இந்தியா மந்திரி கொடுத்த அனுமதியின்படி யூனிவர்ஸிட்டிகளை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் இன்னும் சிறிது நாம் முன்னேற்ற மடைந்திருந்தால் எனக்கு திருப்தியா யிருக்கும். பாட்னா யூனிவர்ஸிட்டி விஷயமாக சென்ற செப்டம்பர் மாதத்தில் இந்த சபையில் ஆஜர் செய்த மசோதாவைப்பற்றி கமிட்டியில் வாதம் ஆய்விட்டது. பாட்னாவில் யூனிவர்ஸிட்டி ஏற்பட வேண்டிய விஷயமாய் ஜனங்களுக்கு ஆவல் அதிகமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் தடவை நடந்த மீட்டிங்குகளில் அம்மசோதாவைச் சட்டமாக்கி விடலாமென்று நான் நம்பியிருந்தேன். ஆயினும் கட்சிப் பிரதிகட்சி வாசமில்லாமலே அதைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று நாம் திர்மானித்திருந்தோம், மசோதாவின் நிபந்தனைகளை சென்ற திங்கட்கிழமை தான் கமிட்டி மெம்பர்கள் ஒருமனதாய் அங்கிகரித்தார்கள். இனி அடுத்த செப்டம்பர் மீட்டிங்கில் தான் அம்மசோதாசபை முன் வரப்படும் என்று ராஜப்பிரதிநிதிஅவர்கள் சொன்னார்கள்.

இந்திய யுத்தக் கடன்.

சென்றமாசத்தில் ஸெனட் அவுஸில் எச்.இ.கவர்னரின் அக்கிராசனத்தின் கிழ் கூடிய பொதுஜன மீட்டிங் நடந்தது. இந்தியாவில் யுத்த நன்கொடைக்காகவசூலிக்கப்படும்கடன்தொகைவிஷயமாயும், அதற்கு இந்தியர்கள் அனைவரும் அவரவர்களால் இயன்ற வரையில் கடன் கொடுக்கமுன் வரவேண்டிய அவசியம். இந்தியாவின் நானாபாகங்களிலும் நடைபெற்றுவரும் பல மீட்டிங்குகளின் நடவடிக்கைகளை நாள்தோறும் எதிர்பாராத அளவு கடன்தொகை அதிகரித்து வருவதையும் நமது பத்திரிகைகளில் நேயர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். நேற்றைய சட்டசபை மீட்டிங்கில் நமது ராஜப்பிரதிநிதியும், இதுவிஷயமாய் சொல்லியவாறு எல்லாரும் இயன்றவரையில் யுத்தக்கடனுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டியது இந்தியர்களின் கடமை என்று நாம் மீண்டும் வர்ப்புருத்துவோம். சுதேசமித்திரனிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

CALENDAR, 1917

பஞ்சாங்கம்

1917௵ ஏப்பிரல்௴—நள௵ பங்குனி, பிங்கள௵ சித்திரை௴

ஆங்கி.	தமிழ்.	வாரம்.	திதி, நக்ஷத்திரம், பண்டிகை.
1	19	ஞா	நவ 5-19, பூ 56-45, கி 12-40.
2	20	திங்	தச 10-13, ஆயி 60-0, ரா 2-3
3	21	செ	ஏகா 15-27, ஆயி 1-42, ரா 6-23,
4	22	புத	துவா 20-36, மக 9-57 ரா 1-38.
5	23	வியா	திரி 25-8, பூர 15-54, ரா 5-1, அசு 1-4, பங்குனி [உத்தரம்.
6	24	வெ	சது 28-52, உத்தி 21-10, ரா 13-3.
7	25	சனி	○ பௌள 31-27, அ 25-14, ரா 15-55.
8	26	ஞா	கி-பி 32-52, சி 29-5, ரா 12-52.
9	27	திங்	த்வி 32-59, சுவா 30-47, ரா 14-9.
10	28	செ	திரி 31-49, வி 30-47, ரா 10-0.
11	29	புத	சது 28-55, அ 30-8, ரா 13-1.
12	30	வியா	பஞ் 25-58, கே 28-30, ரா 16-55.
13	1	வெ	ஷஷ் 21-44, மூ 26-2, தி 22-12, ரா 18-21, அசு-1, சூ-1-29.
14	2	சனி	சப் 16-43, பூரா 23-49, ரா 17-23.
15	3	ஞா	அஷ் 11-11, உத்தி 19-16, தி 28-25, அசு-1, சு.
16	4	திங்	நவ 5-15, த 53-55, திரு 15-3, தி 24-1.
17	5	செ	ஏகா 53-28, அவி 10-50, தி 27-36.
18	6	புத	துவா 47-20, ச 6-45, தி 21-45.
19	7	வியா	திரி 42-3, பூரட் 3-5, உத்திட் 56-33, தி 25-4.
20	8	வெ	ச 37-27, ரே 57-3, தி 28-20.
21	9	சனி	● அமா 33-31, அசு 55-19, ரா 14-30.
22	10	ஞா	சு-பி 30-47, பர 54-45, தி 19-5.
23	11	திங்	த்வி 28-50, கா 55-4, தி 24-56.
24	12	செ	திரி 28-21, ரோ 56-49, ரா 5-0.
25	13	புத	ச 29-4, மிரு 60-0, தி 11-34.
26	14	வியா	பஞ் 31-2, மிரு 0-1, தி 22-25.
27	15	வெ	ஷஷ் 34-12, திரு 4-3, ரா 5-21, அசு 1, செ கா 2-புத சக்கிரவர்த்தி திருமகளுர் திருநக்ஷத்திரம், முதலியாண்டான் சாத்துமுறை.
28	16	சனி	சப் 38-19, புன 9-15 தி 31-8.
29	17	ஞா	அஷ் 43-10 பூசம் 15-25, ரா 19-29.
30	18	திங்	நவ 48-18, ஆயி 21-52, ரா 32-45.

Printed at the Commercial Press, Madras &
Published by C. S. Ramaswamy Iyer, Triplicane, Madras. S.E.